

Mamy wymarzone lotnisko!

- Ekspresem po Lubelszczyźnie • Bezpłatne szkolenia 2013
- Konferencja Naukowa Krynica 2013 • Uprawnienia budowlane

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piiib.org.pl
e-mail: lub@piiib.org.pl
Biuletyn Informacji Publicznej:
www.bip.piiib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek, piątek
w godz. 8.00–16.00; wtorek w godz. 9.00–17.00

Konto LOIIB:

PEKAO SA 3612405497111000050101920

Przewodniczący Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Skład biura:

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgowa – tel. 81 534-78-14
Sekcja księgowości – kasa – tel. 81 741-40-95
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17
Sekcja uprawnień budowlanych
– tel. 81 741-41-83
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10
(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),
pok. nr 2 (I piętro)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki
w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00
biala@lub.piiib.org.pl
tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Podgórze 2
Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–13.00;
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piiib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i środy
w godz. 13.00–16.00; w piątki w godz. 12.00–16.00
zamosc@lub.piiib.org.pl;
tel. 84 638-58-08, 84 639-10-28

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
Tadeusz Cichosz – I wiceprzewodniczący
Janusz Iberszer – II wiceprzewodniczący
Joanna Gieroba – III wiceprzewodniczący
Jan Ludwik Ziótek – sekretarz
Zbigniew Mitura – skarbnik
Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium
Janusz Wójtowicz – członek Prezydium

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Romuald Czekalski
Władysław Król
Bolesław Matej
Andrzej Mroczek
Ryszard Siekierski
Teresa Stefaniak
Zbigniew Szcześniak
Franciszek Ząbek

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Bolesław Horyński – przewodniczący
Kazimierz Bonetyński – wiceprzewodniczący
Anna Halicka – wiceprzewodnicząca
Edward Wilczopolski – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – sekretarz
Andrzej Adamczuk – członek
Stanisław Bicz – członek
Lech Dec – członek
Jerzy Ekiert – członek
Jerzy Kamiński – członek
Jerzy Kasperek – członek
Maria Kosler – członek
Andrzej Pichla – członek
Stanisław Plechawski – członek
Edward Woźniak – członek

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Leszek Boguta – przewodniczący
Tadeusz Małaj – wiceprzewodniczący
Anna Krasnodębska-Ciołek – sekretarz
Janusz Fronczyk – członek
Andrzej Szkuat – członek

OKRĘGOWI RZECZNIKI ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Andrzej Leniak – koordynator
Henryk Korczewski
Anna Ostańska
Roman Nowak
Kazimierz Stelmaszczuk

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Zenon Misztal – przewodniczący
Katarzyna Trojanowska-Żuk
– wiceprzewodnicząca
Iwona Żak – sekretarz
Henryk Bujak – członek
Eugeniusz Czyż – członek
Andrzej Gwozda – członek
Mieczysław Hryciuk – członek
Paweł Izdebski – członek
Elżbieta Komor – członek
Kazimierz Kostrzanowski – członek
Józef Koszut – członek
Kazimierz Żbikowski – członek

DELEGACI LOIIB NA ZJAZD KRAJOWY

Tadeusz Cichosz
Joanna Gieroba
Bolesław Horyński
Janusz Iberszer
Zbigniew Mitura
Andrzej Pichla
Zbigniew Szcześniak
Wojciech Szewczyk
Edward Woźniak
Janusz Wójtowicz

Dyżury 2013

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB

Pełnią dyżury we wtorki w godz. 14.00–16.00, s. 115

- » Wiceprzewodniczący inż. Tadeusz Cichosz – 22.01., 18.06., 26.11.
- » Wiceprzewodniczący mgr inż. Janusz Iberszer – 19.02., 23.07., 13.12.
- » Wiceprzewodniczący mgr inż. Joanna Gieroba – 19.03., 27.08.
- » Sekretarz mgr inż. Jan Ludwik Ziótek – 23.04., 24.09.
- » Skarbnik mgr inż. Zbigniew Mitura – 28.05., 22.10.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, w godz. 15.00–16.00, s. 115
– tel. 81 534-78-15

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca, w godz. 16.00–17.00, s. 115

- » dr inż. Bolesław Horyński – 08.01., 09.04., 09.07., 08.10.
- » dr inż. Wiesław Nurek – 12.02., 14.05., 13.08., 12.11.
- » mgr inż. Edward Wilczopolski – 12.03., 11.06., 10.09., 10.12.

Radca Prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534-78-12
– w każdy piątek w godz. 9.00–11.00
– w każdą środę w godz. 9.00–13.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze LOIIB
w Lublinie przy ul. Bursaki 19

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

STYCZEŃ-LUTY-MARZEC 2013 (Nr 25)

ISSN 1897-3868 Nr 4/2012
Nr R. Pr. 895/06 LOIIB w Lublinie
Nakład: 6 200 egz.

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Jerzy Ekiert – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Agnieszka Jaśkiewicz – sekretarz
Jerzy Adamczyk
Stanisław Bicz
Wiesław Bocheńczyk
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

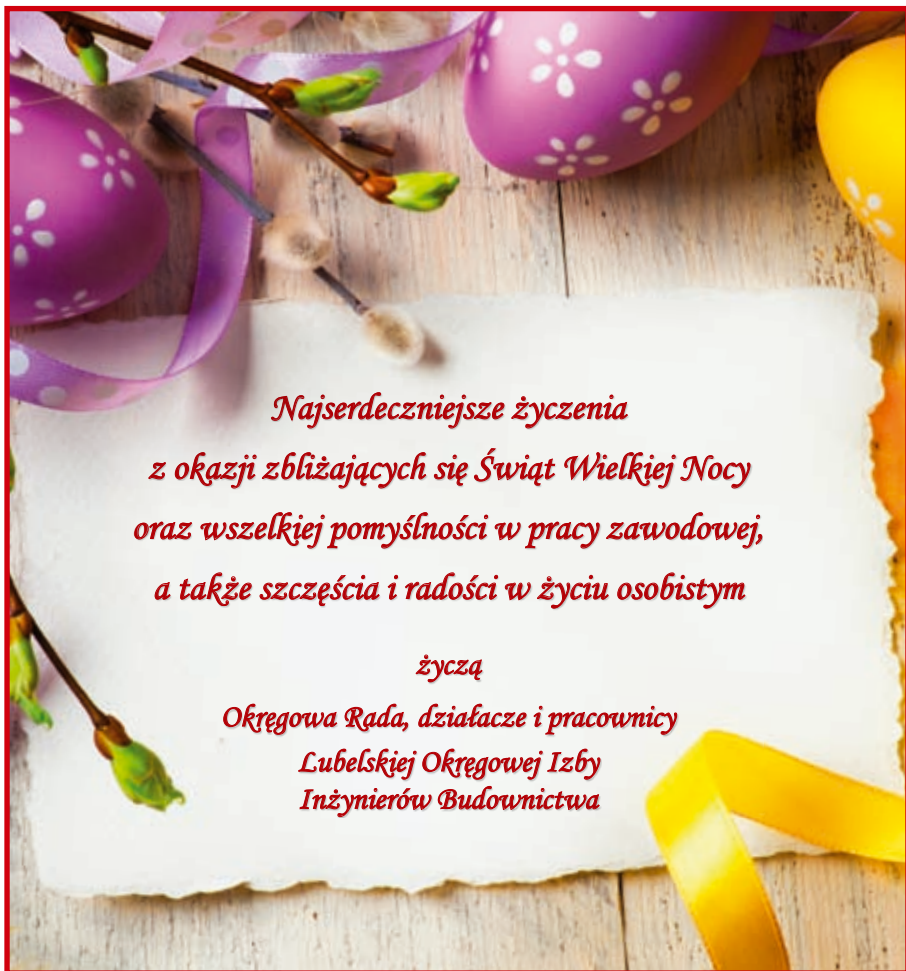
Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji
publikowanych tekstów.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOIIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

Port Lotniczy Lublin
Fot. Mikołaj Majda

*Najserdeczniejsze życzenia
z okazji zbliżających się Świąt Wielkiej Nocy
oraz wszelkiej pomyślności w pracy zawodowej,
a także szczęścia i radości w życiu osobistym*

życzą

*Okręgowa Rada, działacze i pracownicy
Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa*

SPIS TREŚCI

Spowolnienie w budownictwie	str. 4
Nasza izba w liczbach	str. 5
Uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych	str. 6
59. Konferencja Naukowa Krynica 2013	str. 8
Roboty nieskomplikowane w budownictwie komunikacyjnym	str. 9
Mamy wymarzone lotnisko!	str. 10
Ekspresem po Lubelszczyźnie!	str. 12
„Dzięki dobremu zespołowi można naprawdę wiele zrobić...”	str. 14
Biblioteczka inżyniera	str. 17
Urokliwa willa Różana	str. 18
Kto jest kim w lubelskim budownictwie	str. 20
Harmonogram szkoleń dla członków LOIIB w I półroczu 2013	str. 22
Zebranie ITS Polska Regionalnego Oddziału Lubelskiego	str. 26

Spowolnienie w budownictwie

Rok 2013 będzie niełatwy dla branży budowlanej. Kolejne firmy alarmują o swojej trudnej sytuacji. W 2014 r. mamy odczuć już zmianę, jak zapowiadają eksperci, a powrót do poprzednich wyników gospodarczych będzie coraz bardziej widoczny.

Budownictwo w Polsce stanowi 7% PKB i zatrudnia ponad 600 tysięcy osób. W minionym roku narastające problemy w zakresie regulowania zobowiązań doprowadziły do upadłości wielu firm budowlanych. Koniunktura w budownictwie oceniana jest coraz bardziej pesymistycznie, a problemy branży budowlanej przekładają się bezpośrednio na sytuację gospodarczą kraju. W ubiegłym roku upadłość we wszystkich branżach ogłosiło 877 przedsiębiorstw, a co czwarte z nich było firmą budowlaną. Sądownie ogłoszono w 2012 roku upadłość 218 podmiotów.

Z raportu firmy badawczej PMR wynika, że polski rynek budowlany odnotuje w 2013 r. znaczące spadki. Do niedawna tylko firmy budowlane zapowiadały kryzys, pogarszanie się koniunktury i sytuacji w budownictwie, natomiast rzeczywiste wskaźniki były jeszcze całkiem niezłe. Teraz już i one nie są dobre. Wszystko wskazuje na to, że w 2013 r. polski rynek budowlany znacznie się zmniejszy.

Rynek budowlany

Według przewidywań PMR w roku 2013 rynek budowlany zanotuje redukcję rzędu 6-7%, przyczynią się do tego wstrzymywane inwestycje mieszkaniowe czy opóźniająca się realizacja niektórych inwestycji energetycznych. Nadzieje na ożywienie w 2014 r. mogą być wynikiem rozpoczynającej się nowej perspektywy finansowej i dostępu do nowych środków unijnych oraz bardziej zaawansowanej realizacji projektów energetycznych, które zaczną wpływać na wzrost produkcji budowlano-montażowej.

Za spadki w 2013 r. odpowiadać będzie głównie segment drogowy, który doprowadził wiele krajowych spółek budowlanych do bankructwa, a kilka zagranicznych skłonił do rezygnacji z inwestowania na polskim rynku. Pozytywnie na rynek budowlany wpływać będzie natomiast budownictwo niemieszkaniowe, które w najbliższym czasie będzie najbardziej stabilnym segmentem rynku. Na jego wzrost składać się będzie część handlowo-usługowa, w której poza budową nowych obiektów, widoczny jest także trend polegający na modernizacjach wcześniej realizowanych obiektów. Także rynek magazynowy oraz biurowy, gdzie nowe projekty cieszą się dużym zainteresowaniem, będzie się intensywnie rozwijał.

Prawdziwym kołem zamachowym polskiego budownictwa przez najbliższą dekadę będzie branża energetyczna. Minione lata w polskiej energetyce upłynęły przede wszystkim na przygotowaniu inwestycji energetycznych oraz przeprowadzaniu procedur przetargowych na ich realizację.

Rok 2012 w statystyce

Produkcja budowlano-montażowa zrealizowana na terenie naszego kraju w 2012 r. zgodnie z prognozami ASM - Centrum Badań i Analiz Rynku była o 1,1% niższa niż w analogicznym okresie poprzedniego roku. Ostatnie dwa kwartały ubiegłego roku zanotowały gorsze wyniki niż przed rokiem. W III kwartale 2012 r. produkcja budowlano-montażowa była bowiem o 7,2% niższa w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a w IV kwartale niższa o 6,6%. Pomimo, iż budownictwo mieszkalne i niemieszkalne zakończyło rok 2012 ze wzrostami, to budownictwo inżynieryjne w 2012 r. zanotowało spadek o 9% w stosunku do roku 2011. Wpływ na to miało przede wszystkim zaangażowanie firm budowlanych w inwestycje drogowe. Należy zauważyć, że pro-

dukacja w infrastrukturze transportu drogowego zanotowała ponad 15% spadek (15,4%). Prognozy wskazują, że tendencja spadkowa utrzyma się również w 2013, w którym dynamika produkcji budowlano-montażowej wyniesie -6,7%. Zapowiedź inwestycji kolejowych i w energetyce oraz budownictwo kubaturowe mogą przyczynić się do ratowania sytuacji na rynku budowlanym.

Mieszkania dołują

Duża podaż nowych lokali, a z drugiej strony istotne ograniczenie nowych inwestycji oraz trudności z uzyskaniem kredytu na kupno nowej nieruchomości to czynniki, które będą determinowały sytuację na rynku mieszkaniowym. Eksperci Instytutu ASM prognozują wyraźne wyhamowanie rynku, jeżeli chodzi o mieszkania oddawane do użytku i spadek dynamiki do 9,7%.

W 2012 r. utrzymywała się dobra passa na rynku mieszkaniowym, w którym oddano prawie 153 tys. mieszkań, czyli o 16,5% więcej niż w analogicznym okresie roku poprzedniego. Deweloperzy oddali do użytku 63 175 mieszkań (o 29,4% więcej niż w analogicznym okresie roku poprzedniego) a inwestorzy indywidualni 81 244 mieszkań (o 10,5% w porównaniu do analogicznego okresu poprzedniego roku). W 2012 r. rozpoczęto budowę 141 798 mieszkań (o 12,6% mniej niż w poprzednim roku) oraz wydano pozwolenia na budowę 165 092 mieszkań, o 10,3% mniej niż w analogicznym okresie 2011 r.

Światło w tunelu

Od drugiego półrocza 2013 r. sytuacja w naszym kraju ma zacząć się stopniowo poprawiać. W 2014 r. mamy odczuć już zmianę, a powrót do poprzednich wyników gospodarczych będzie coraz bardziej widoczny. Część firm będzie gotowa do ponownych zatrudnień, a bezrobocie zacznie systematycznie maleć.

Podczas spotkania ministra gospodarki Janusza Piechocińskiego z przedstawicielami mediów regionalnych, które odbyło się 1 lutego 2013 r. w Ministerstwie Gospodarki, wicepremier zauważył że: *– W tej chwili patrząc na budownictwo, trzeba mieć świadomość, że w różnych segmentach tego rynku mamy określone kłopoty. Budownictwo mieszkaniowe i deweloperskie odczuwa poważną nadpodaż w stosunku do siły nabywczej. Trudna sytuacja dotyczy firm drogowych. Rząd podjął decyzję o przesunięciu środków do tego, co nazywamy inwestycjami polskimi. W niektórych segmentach jest to rynek kolejowy, a przede wszystkim rynek telekomunikacyjny. Weszliśmy także w konsumpcję środków unijnych. I będzie tu pewnie istotne przyśpieszenie. Teraz najważniejsze jest jedno, aby zachęcić firmy do inwestowania, bo przy takiej niepewności rynku, nawet przedsiębiorstwa, które posiadały duże zasoby finansowe tego nie robiły. Podejmujemy także wszelkie możliwe działania w obszarze szeroko pojętej energetyki. Zakładamy, że w drugiej połowie roku nastąpi ożywienie w sferze niektórych segmentów rynku inwestycyjnego.*

Wicepremier dodał także:

– Chcemy również zwiększyć wskaźnik przeżywalności polskich przedsiębiorstw zagrożonych likwidacją upadłości. Pomogą w tym: przygotowana w Ministerstwie Gospodarki „Polityka Nowej Szansy” oraz opracowane razem z resortem sprawiedliwości zmiany w prawie upadłościowym i naprawczym.

Jak jednak zgodnie twierdzą wszyscy eksperci - zanim wzrost gospodarczy Polski będzie w pełni satysfakcjonujący - upłynie jeszcze sporo czasu.

**URSZULA KIELLER-ZAWISZA,
ASM - Centrum Badań i Analiz Rynku, PMR**

XII ZJAZD SPRAWOZDAWCZY LUBELSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

12 kwietnia 2013

Nasza Izba w liczbach

Według stanu na dzień 31.12.2012 roku w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa zarejestrowanych było 7407 członków, w tym 6095 osób to członkowie czynni.

Liczba członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w poszczególnych branżach przedstawia się następująco:

- » konstrukcyjno-budowlana BO – 2844 członków (46,66%)
- » instalacje sanitarne IS – 1143 członków (18,75%)
- » instalacje elektryczne IE – 1046 członków (17,16%)
- » drogowa BD – 615 członków (10,09%)
- » wodno-melioracyjna WM – 118 członków (1,94%)
- » mostowa BM – 97 członków (1,59%)
- » kolejowa BK – 137 członków (2,25%)
- » telekomunikacyjna BT – 93 członków (1,53%)
- » wyburzeniowa – 2 członków (0,03%)

W 2012 roku przybyło 244 nowych członków.

W wyniku przeprowadzanych w 2012 r. egzaminów na uprawnienia budowlane, podczas wiosennej i jesiennej sesji egzaminacyjnej, w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa uprawnienia budowlane uzyskało 327 osób.

W czasie wiosennej sesji – 148 inżynierów i w czasie jesiennej sesji – 179 inżynierów.

WAŻNIEJSZE WYDARZENIA LOIB W ROKU 2013

**Terminy posiedzeń Okręgowej Rady LOIB
(wtorki godz. 14.00–16.00)**

19 marca 2013 r.
21 czerwca 2013 r.

24 września 2013 r.
13 grudnia 2013 r.

**Terminy posiedzeń Prezydium Okręgowej Rady LOIB
(wtorki godz. 14.00–16.00)**

29 stycznia 2013 r.
5 marca 2013 r.
23 kwietnia 2013 r.
28 maja 2013 r.

27 sierpnia 2013 r.
22 października 2013 r.
26 listopada 2013 r.

XII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIB

12 kwietnia 2013 r.

XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

28–29 czerwca 2013 r.

Spotkanie członków LOIB z okazji Dnia Budowlanych

7 września 2013 r.

Uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych

W dniu 11 stycznia br. w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie odbyło się uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w sesji jesiennej 2012 r. Uprawnienia budowlane uzyskało 179 osób.

W ostatniej dekadzie listopada ubiegłego roku do egzaminu na uprawnienia budowlane została zakwalifikowana rekordowa liczba kandydatów. Po raz pierwszy od dziesięciu lat w jednej sesji było ich 200. Nie dla wszystkich egzamin zakończył się pomyślnie. Ogółem, pozytywny wynik po części pisemnej (test) i ustnej, uzyskało 179 osób. W poszczególnych specjalnościach uprawnienia uzyskało: architektura – 5 osób, konstrukcyjno-budowlana – 56 osób, drogową – 18 osób, mostowa – 12 osób, kolejowa – 1 osoba, instalacyjna -sanitarna – 51 osób, instalacyjna-elektryczna – 36 osób.

Uroczystość wręczenia uprawnień budowlanych, która odbyła się 11 stycznia br., została podzielona na trzy grupy, ze względu na liczbę osób, które otrzymały uprawnienia. W pierwszej turze, decyzję o nadaniu uprawnień budowlanych wręczano osobom reprezentującym specjalność drogową, mostową i kolejową. W uroczystości udział wzięli: Joanna Gieroba wiceprzewodnicząca Okręgowej Rady LOIIB, Bolesław Horyński, przewodniczący i Edward Wilczopolski wiceprzewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz Zbigniew Szcześniak i Wojciech Mazur reprezentujący biuro LOIIB.

Joanna Gieroba pogratulowała zebranim uzyskania pozytywnych wyników egzaminów, a następnie omówiła działalność samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, który skupia obecnie ponad 116 tys. osób w kraju oraz zaprezentowała Lubelską OIIB. Podkreśliła także znaczenie pracy inżyniera budownictwa w gospodarce oraz zaznaczyła rolę i prestiż wykonywanego zawodu, jako zawodu zaufania publicznego.

Po złożeniu oficjalnego ślubowania, które odczytała Joanna Gieroba, przybyli na uroczystość inżynierowie otrzymali decyzje.

W czasie drugiej tury, decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych, wręczano osobom ze specjalnością konstrukcyjno-budowlaną oraz architektoniczną. W tej części uroczystości uczestniczyli: Tadeusz Cichosz wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, Bolesław Horyński przewodniczący, Anna Halicka wiceprzewodnicząca i Wiesław Nurek sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz Zbigniew Szcześniak i Wojciech Mazur reprezentujący biuro LOIIB.

Tadeusz Cichosz zaprezentował działalność izby inżynierów budownictwa oraz możliwości funkcjonowania w strukturach naszego samorządu. Omówił również obecną sytuację polskiego budownictwa zwracając uwagę na kryzys, jaki dotknął branżę budowlaną.

Po złożonym ślubowaniu inżynierowie reprezentujący specjalność konstrukcyjno-budowlaną i architektoniczną otrzymali z rąk T. Cichosza i B. Horyńskiego decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych.

Trzecia część uroczystości wręczenia uprawnień budowlanych poświęcona była inżynierom reprezentującym specjalności: instalacje-sanitarne i instalacje-elektryczne. Udział w niej wzięli: Janusz Iberszer wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, Bolesław Horyński przewodniczący i Edward Woźniak członek OKK oraz Zbigniew Szczepiński i Wojciech Mazur reprezentujący lubelskie biuro LOIIB.

Przybyli na uroczystość inżynierowie złożyli ślubowanie, które odczytał Janusz Iberszer, a następnie otrzymali z jego rąk decyzje o nadaniu uprawnień. Wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, w czasie swojego wystąpienia, zwrócił uwagę na niebezpieczeństwa czyhające na osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, omówił sytuację dotyczącą odnawialnych źródeł energii oraz spowolnienia w branży budowlanej. Przedstawił także funkcjonowanie lubelskiego samorządu zawodowego oraz działalność biura LOIIB.

Na zakończenie uroczystości życzył wszystkim przybyłym inżynierom spełnienia wszystkich planów zawodowych.

**URSZULA KIELLER-ZAWISZA,
WIEŚLAW NUREK**

59. Konferencja Naukowa Krynica 2013

W dniach 15-20 września 2013 r. odbędzie się w Krynicy-Zdroju 59. Konferencja Naukowa.

Organizatorami jej są Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitet Nauki PZITB. Bezpośrednim organizatorem konferencji jest Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Patronat nad konferencją objęli: Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Hetman.

Konferencja odbywać się będzie w dwóch częściach: części problemowej i części ogólnej.

» Część problemowa **BUDOWNICTWO NA OBSZARACH WIEJSKICH – NAUKA, PRAKTYKA, PERSPEKTYWY**

Organizatorzy stawiają sobie za cel promocję wiedzy na temat budownictwa na obszarach wiejskich oraz jej transfer do środowiska praktyków i inwestorów, bowiem inwestycje w rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy są szansą regionów rolniczych. Pokazana zostanie specyfika obiektów budownictwa wiejskiego i rolniczego, w tym kształtowanie budynków wiejskich, konstrukcje i materiały budynków rolniczych oraz zagadnienia fizyki budowli, zagrożeń korozyjnych i pożarowych w tych budynkach, silosy na płody rolne, biogazownie rolnicze, obiekty związane z melioracją.

» Część ogólna – **PROBLEMY NAUKOWE BUDOWNICTWA**

Obejmować będzie zagadnienia: Budownictwo ogólne, Fizyka budowli, Geotechnika, Inżynieria komunikacyjna – mosty, Inżynieria materiałów budowlanych, Inżynieria procesów budowlanych, Inżynieria wiatrowa, Konstrukcje betonowe, Konstrukcje metalowe, Mechanika konstrukcji, Zabytkowe obiekty budowlane.

Wszelkie informacje dla uczestników i autorów oraz obowiązujące terminy znajdują się na stronie internetowej: www.krynica2013.pollub.pl

Adres komitetu organizacyjnego:

Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelska
20-618 Lublin, ul. Nadbystrzycka 40
tel. 81 538 43 73, fax 81 538 44 60; e-mail: krynica2013@pollub.pl

Opłaty w 2013 roku

Składki członkowskie

Składki członkowskie w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w roku 2013 są następujące:

- » na okręgową izbę 29 zł/miesiąc, płatne jednorazowo za 12 m-cy 348 zł lub w dwóch ratach po 174 zł każda (za 6 miesięcy),
- » na krajową izbę 6 zł/miesiąc, płatne jednorazowo za cały rok 72 zł.

Członkowie, którzy opłacili w roku 2012 składki (zarówno na okręgową, jak i Krajową Izbę) które obejmowały również miesiące w roku 2013, przy najbliższej płatności będą zobowiązani do wyrównania należnych składek do wysokości obowiązującej w roku 2013. Wielkość dopłaty będzie zależała od liczby miesięcy, których dopłata dotyczy.

Opłaty na obowiązkowe ubezpieczenie OC

Od 1 stycznia 2013 r. roczna składka na obowiązkowe ubezpieczenie OC wynosi 79 zł. Opłatę tę należy regulować łącznie ze składką na izbę krajową. Składka na ubezpieczenie powinna być zapłacona, co najmniej 15 dni przed końcem poprzedniego okresu ubezpieczenia.

Na stronie internetowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa: www.piiib.org.pl w zakładce „Lista członków” uruchomiony jest serwis umożliwiający wydruk spersonalizowanych blankietów opłat na rzecz izby oraz ubezpieczenia OC.

UWAGA

Komunikat Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pierwsza wiosenna sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane we wszystkich specjalnościach w roku 2013 odbędzie się **17 maja 2013 r.** Wnioski na uprawnienia budowlane przyjmowane były do dnia 15 lutego 2013 r.

Dodatkowe informacje dotyczące egzaminu na uprawnienia budowlane uzyskać można u pana Wojciecha Mazura w siedzibie LOIIB (Lublin, ul. Bursaki 19) lub telefonicznie: tel. 81 741 41 83.

Roboty nieskomplikowane w budownictwie komunikacyjnym

Liczne zapytania kierowane do Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie dotyczą uprawnień budowlanych dotyczących budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji, uzyskanych w latach 1964–1974. Uprawnienia te były nadawane na podstawie ustawy z dnia 21.01.1961 r. – prawo budowlane (Dz. U. nr 7 poz. 46) oraz zarządzenia nr 195 Ministra Komunikacji z dnia 01.12.1964 r. w sprawie uprawnień budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie komunikacji (Dz. Budownictwa nr 7/ 1969 r. poz. 24 z późn. zm.). Do budownictwa komunikacyjnego zaliczone było: budownictwo drogowe, mostowe, kolejowe i lotnicze, służące do utrzymania ruchu i transportu drogowego, kolejowego albo lotniczego. We wszystkich specjalnościach budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji, znalazło się określenie: „do kierowania nieskomplikowanymi robotami budowlanymi lub do projektowania nieskomplikowanych obiektów”.

Określenie roboty czy obiektu nieskomplikowane, nie jest jednoznaczne. Wyjaśnienie tego określenia znajduje się w załączniku nr 2 do w/w zarządzenia nr 195 Ministra Komunikacji. Zgodnie, z którym we wszystkich specjalnościach budownictwa w zakresie komunikacji za roboty w obiektach nieskomplikowanych, uważało się:

- A Projektowanie obiektów lub elementów w postaci adaptacji istniejących projektów typowych lub powtarzalnych bez wprowadzania zmian konstrukcyjnych.
- B Kierowanie robotami w obiektach realizowanych w oparciu o dokumentację, o której mowa w punkcie 1. W obiektach (robotach) budownictwa komunikacyjnego, należących do specjalności drogi, za nieskomplikowane uważało się również:
  - a projektowanie i kierowanie robotami w zakresie budowy i przebudowy wszystkich dróg z wyjątkiem dróg projektowanych na warunkach I i II klasy technicznej oraz budowy nowych dróg, projektowanych na warunkach III klasy technicznej w terenach górskich,
  - b projektowanie remontów dróg publicznych oraz kierowanie robotami z zakresu remontów dróg publicznych, z wyjątkiem projektowania remontów dróg klasy I i II, obejmujących zmianę konstrukcji nawierzchni,
  - c projektowanie i kierowanie w zakresie budowy, przebudowy i remontów lotnisk o nawierzchniach darniowych (trawiastych),
  - d projektowanie i kierowanie robotami w zakresie dróg samochodowych na terenach lotnisk,
- C Kierowanie robotami przy remontach lotniczych dróg startowych i manipulacyjnych o nawierzchniach sztucznych,
- D Projektowanie i kierowanie robotami rozbiórkowymi obiektów z zakresu specjalności drogi.

Natomiast za obiekty (roboty) budownictwa komunikacyjnego, należące do specjalności mosty, za nieskomplikowane, uważało się również:

- 1. Projektowanie budowy (przebudowy):
  - a mostów drewnianych i półstałych, rusztowań, kładek roboczych, konstrukcji odciążających itp.,

- b przęsł mostów żelbetonowych, monolitycznych o rozpiętości teoretycznej do 20 m o schemacie statycznym belki wolnopodpartej,
  - c podpór betonowych i żelbetonowych oraz murów oporowych o wysokości do 8 m na fundamentach płaskich i palowych z wyjątkiem podpór na terenach zagrożonych uszkodzami górnymi,
  - d przęsł stalowych o rozpiętości teoretycznej do 20 m i schemacie statycznym belki wolnopodpartej.
2. Kierowanie robotami inwestycyjnymi w zakresie:
    - a. mostów drewnianych i półstałych, rusztowań, kładek roboczych, konstrukcji obciążających itp., wykonywanych przy zamkniętym ruchu kolejowym,
    - b. mostów betonowych i żelbetonowych o długości do 50 m, z wyłączeniem konstrukcji sprężonych,
    - c. przęsł stalowych mostów o długości do 50 m oraz przęsł prefabrykowanych z betonu sprężonego o długości do 30 m,
    - d. wszystkich robót fundamentowych z wyjątkiem: robót fundamentowych specjalnych (na kesonach, głębokich studniach, palach o dużych średnicach, fundamentów na terenach zagrożonych uszkodzami górnymi itp.).
  3. Projektowanie i kierowanie robotami remontowymi na istniejących mostach nie obejmującymi zmiany konstrukcji nośnej obiektu.
  4. Projektowanie i kierowanie robotami obejmującymi program robót uzupełniających przy budowie i remontach obiektów mostowych (urządzenia odwadniające, zabezpieczenia p. poz., schody, zejścia, licowania podpór, krótkie dojazdy do mostów, rozbiórki itp.)

Jednocześnie należy nadmienić, że osoby posiadające średnie wykształcenie techniczne (tytuł technika) oraz odpowiednią praktykę zawodową na podstawie zarządzenia nr 195 Ministra Komunikacji, mogły uzyskać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń. Powyższe, stanowi wyjątek od zasady, że osoby ze średnim wykształceniem technicznym, mogły uzyskać uprawnienia budowlane jedynie w ograniczonym zakresie. Jednak przedmiotowa zasada nie dotyczyła uprawnień projektowych, które były nadawane w ograniczonym zakresie, tj. do projektowania robót (obiektów) nieskomplikowanych. W świetle powyższego, jeżeli osoba posiadająca uprawnienia budowlane w danej specjalności, uzyskane na podstawie zarządzenia nr 195 Ministra Komunikacji, może je wykonywać w pełnym zakresie, to należy traktować je jak uprawnienia bez ograniczeń. Natomiast, jeżeli na mocy posiadanej decyzji może wykonywać uprawnienia nie w pełnym zakresie specjalności drogowej czy mostowej (tylko w zakresie robót nieskomplikowanych), to należy uznać, że są one uprawnieniami w ograniczonym zakresie.

mgr inż. EDWARD WILCZPOLSKI

PRZYPISY:

1. Z. Dzierżewicz, J. Smarż:
Uprawnienia budowlane w latach 1928–2011 wynikające z Prawa budowlanego i przepisów wykonawczych,
Warszawa, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2011.

Mamy wymarzone lotnisko!

17 grudnia 2012 r. Port Lotniczy Lublin przyjął i odprawił pierwsze samoloty. Jest trzynastym pasażerskim portem lotniczym w Polsce i pierwszym w powojennej historii kraju wybudowanym od podstaw. Terminal Portu Lotniczego Lublin zdobył także pierwsze miejsce w konkursie na Ulubieńca Polski w latach 2000–2012 w plebiscycie „Życie w Architekturze”.

Na to lotnisko wszyscy czekali z utęsknieniem. I niewątpliwie jest to jedna z najważniejszych inwestycji ostatnich lat w naszym regionie. 17 grudnia 2012 roku w Porcie Lotniczym Lublin wylądował pierwszy rejsowy samolot z lotniska Londyn Stansted linii Ryanair, który tego samego dnia po zabraniu pasażerów wyruszył w drogę powrotną. Był to inauguracyjny lot w dniu oficjalnego otwarcia Portu Lotniczego Lublin. Biorący udział w tej uroczystości Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Sławomir Nowak podkreślił, że lubelskie lotnisko powstało dzięki wielkiej determinacji samorządów i mieszkańców Lubelszczyzny. Zaproszeni na oficjalne otwarcie goście, także wielokrotnie podkreślali w swoich wystąpieniach, że powstanie portu lotniczego to zasługa wielu działaczy społecznych i lokalnych władz samorządowych, którzy osiągnęli ten cel, dzięki dobrej współpracy wszystkich ogniw państwowych, samorządowych i społecznych, niezależnie od opcji politycznych, które reprezentowali. I mieli rację. Marzenia i nadzieje związane z Portem Lotniczym w Świdniku mieli i mają wszyscy, zarówno władze regionu, jak i przysłowiowy Kowalski, mieszkaniec Lubelszczyzny. Jest to duża szansa na przełamanie barier komunikacyjnych i zachęcenie potencjalnych inwestorów zagranicznych oraz krajowych do zainteresowania się naszym regionem. Władze Portu Lotniczego Lublin zakładają, że rocznie do 2015 roku lotnisko obsłuży około 500 tysięcy osób. W ciągu pierwszego miesiąca swojej pracy Port Lotniczy przyjął i odprawił ok. 12,6 tys. pasażerów. Natomiast przewidywana liczba pasażerów, którzy mają być obsłużeni w roku 2013 ma wynieść ok. 180 tys.

Z otwarcia lotniska cieszą się mieszkańcy Lubelszczyzny, którzy teraz będą mogli łatwiej podróżować i przemieszczać się po kraju, jak i zagranicą.

Tak to było...

Budowa lotniska rozpoczęła się w 2010 r., kiedy na plac budowy wjechał ciężki sprzęt budowlany i rozpoczęło się wycinanie lasu oraz równanie gruntu. W 2011 r. zaczęła się budowa terminala. Na przełomie lat 2011/2012 powstawał pas startowy, płyta postojowa samolotów, budynki techniczne i terminal. W marcu 2012 r. na terminalu zawieszono wiechę. W tym też roku obok prac budowlanych rekrutowano pracowników do pracy w porcie. W czerwcu 2012 r. Wizz Air, jako pierwszy przewoźnik ogłosił, że będzie latał ze Świdnika do Londynu i Oslo. W niedługim czasie dołączyły linie Ryanair. W październiku 2012 r. zakończono budowę, a Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie wydał pozwolenie na użytkowanie lotniska.

1 grudnia 2012 r. zorganizowano dzień otwarty, na który przybyło ponad 20 tys. osób z całego regionu. 12 grudnia spółka otrzymała certyfikat dla lotniska z Urzędu Lotnictwa Cywilnego, natomiast 17 grudnia 2012 r. odbyło się uroczyste otwarcie terminala, podczas którego w Świdniku wylądował pierwszy samolot linii Ryanair i następnie odleciał do Londynu. Kolejnego dnia na płycie lotniska wylądował pierwszy raz samolot linii Wizz Air, który przywiózł i zabrał

Sławomir Nowak minister transportu, budownictwa i gospodarki morskiej w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na zaangażowanie władz i społeczeństwa Lubelszczyzny w budowę Portu Lotniczego Lublin

Krzysztof Żuk prezydent m. Lublin i Krzysztof Hetman Marszałek Województwa Lubelskiego, podczas otwarcia lotniska w Świdniku

Port Lotniczy Lublin

Fot. Mikołaj Majda

pasażerów do Londynu – Luton i Oslo – Standefjord. W ciągu pierwszego miesiąca do Świdnika przyleciało 6055 osób, a wyleciało 6552.

Największym akcjonariuszem w spółce Port Lotniczy Lublin jest miasto Lublin. Ponad jedną trzecią udziałów ma samorząd województwa, przeszło 5 procent – samorząd Świdnika. Swoje akcje ma też powiat świdnicki.

Budowa Portu Lotniczego Lublin kosztowała około 400 mln zł. 144,5 mln zł pokryje dotacja z unijnego Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego. Pas startowy nowego lotniska ma 2,5 km długości. Terminal o powierzchni 11 tys. m kw. przystosowany jest do obsługi 1 mln pasażerów rocznie.

Ulubieniec Polski w plebiscycie „Życie w Architekturze”

W VII edycji konkursu „Życie w Architekturze” organizowanego w 2012 r. przez redakcję czasopisma „Architektura”, po raz pierwszy swojego ulubieńca wybierali internauci. W internetowym plebiscycie oddano 368 000 głosów, a Ulubieńcem Polski w latach 2000–2012 został Port Lotniczy Lublin. Lotnisko w Świdniku pokonało 120 najlepszych realizacji z całego kraju. Autorami obiektu są Grzegorz Stiasny i Jakub Waclawek z warszawskiej pracowni ARÉ.

Pierwszy kalendarz

Ukazał się pierwszy, wydany przez Port Lotniczy Lublin kalendarz. Każda kredowa karta kalendarza na 2013 rok to historia lub postać związana z lotniczą historią Lubelszczyzny. Kalendarz jest profesjonalnie przygotowany i elegancko wydany.

Ze Świdnika w świat

Rozbudowa sieci połączeń z innymi portami lotniczymi – to jedno z najważniejszych zadań, jakie stoją obecnie przed władzami Portu Lotniczego Lublin. Prowadzone dotychczas rozmowy z innymi liniami dają nadzieję na szybki wzrost przewozów pasażerskich, o czym świadczyć może załączona mapka i zestawienie kierunków lotów z Portu Lotniczego Lublin.

Zestawienie kierunków lotów z Portu Lotniczego Lublin

Loty rozkładowe:

- » Anglia – Londyn, Liverpool;
- » Irlandia – Dublin; » Norwegia – Oslo

PORT LOTNICZY LUBLIN

Adres: Świdnik – Lotnisko Lublin

Inwestor: Port Lotniczy Lublin SA

Główni projektanci: konsorcjum Sener, ARE, Polconsult

Architekci: Grzegorz Stiasny, Jakub Waclawek (ARE)

Wykonawcy:

Budimex (terminal oraz budynki BTT, BTG, LSP), ZBS inż. Jacek Krzysiak (baza paliw)

roboty ziemne – WAKOZ, a następnie Budimex

roboty elektryczne – Elpomiar, Qumak, Mawilux-Zeus

roboty drogowe DS, PSZ, DK – konsorcjum Mota Engil

drogi patrolowe, techniczne, pożarowe – STRABAG

roboty w części landside (sieci, drogi, parkingi) – Budimex

Kierownik budowy: mgr inż. Tadeusz Kozyra

Powierzchnia zabudowy: 1 500 000 m²

Powierzchnia użytkowa: 11 465 m²

Kubatura: 85 670 m³

Projekt: 2008–2012

Realizacja: 2010–2012

Prognozowane loty krajowe już od kwietnia i maja 2013r.:

- » Kraków, Gdańsk, Szczecin

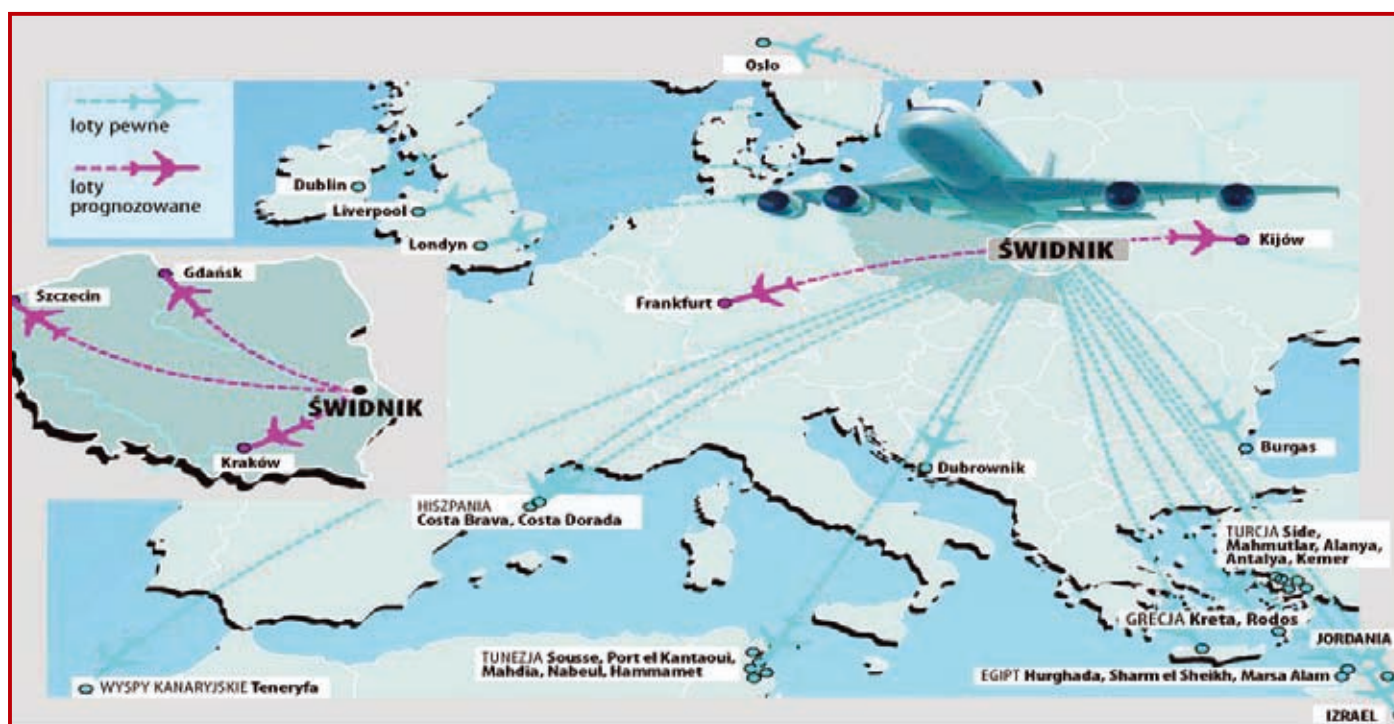
Prognozowane loty zagraniczne:

- » Niemcy – Frankfurt; » Ukraina – Kijów

Zagraniczne loty czarterowe:

- » Bułgaria – Burgas;
- » Turcja – Side, Mahmutlar, Alanya, Antalya, Kemer;
- » Grecja – Kreta, Rodos; » Jordania;
- » Izrael; » Egipt – Hurgada, Sharm El Sheikh, Marsa Alam;
- » Tunezja – Sousse, Port el Kantaoui, Mahdia, Nabeul, Hammamet;
- » Hiszpania – Costa Brava, Costa Dorada;
- » Wyspy Kanaryjskie – Teneryfa.

URSZULA KIELLER, JERZY EKIERT

Zestawienie kierunków lotów z Portu Lotniczego Lublin

Ekspresem po Lubelszczyźnie!

Strategia Rozwoju Transportu zakłada, że do 2020 r. w Polsce będzie 2 tys. km autostrad i 2,8 tys. km dróg ekspresowych (w 2010 r. było to odpowiednio 857 i 675 km). Wszystkie miasta wojewódzkie mają być połączone ekspresówkami lub autostradami, a także liniami kolejowymi. Lubelszczyzna nie ma obecnie tak dobrych połączeń drogowych, jak inne województwa, ale sytuacja ta powoli się zmienia. Plany przebudowy wybranych dróg są już gotowe.

W ogólnokrajowej sieci drogowej, na terenie województwa lubelskiego, zaplanowano:

- » autostradę A2 relacji: Warszawa – wschodnia granica państwa, o przebiegu po północnej części naszego województwa,
- » drogę ekspresową S-17 relacji: Warszawa (Zakręt) – Lublin – Piaski – Zamość – Hrebenne,
- » drogę ekspresową S-19 relacji: wschodnia granica państwa – Białystok – Lublin – Rzeszów,
- » drogę ekspresową S-12 relacji: Puławy – węzeł „Sielce” (na S-17) – Lublin – Piaski – Chełm – Dorohusk, przy czym na odcinku węzeł „Sielce” – Lublin – Piaski drogi S-12 i S-17 mają wspólny przebieg.

Piętnaście lat temu, na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział Lublin, podjęto prace projektowe nad opracowaniem koncepcji programowej dla drogi ekspresowej S-17 na odcinku od węzła „Sielce” (k. Kurowa) do węzła „Dąbrowica” (k. Lublina), łącznie z tymi węzłami. Nieco później, pracowano nad następnymi odcinkami S-17 tj. od węzła „Dąbrowica” do węzła „Witosa” (kierunek do Chełma i Zamościa), stanowiący północną i wschodnią obwodnicę Lublina oraz nad S-19 od węzła „Dąbrowica” do węzła „Konopnica” (kierunek do Rzeszowa), stanowiący zachodnią obwodnicę Lublina. Ten kilkunastoletni okres obfitował w liczne protesty, szczególnie na terenie gminy Konopnica (perturbacje trwają do dziś), a po wielu konsultacjach, licznych uzgodnieniach i pozytywnych decyzjach, zakończył się opracowaniem dokumentacji wykonawczej i rozpoczęciem realizacji.

W okresie tym nastąpiło przewartościowanie pojęć i świadomości w odniesieniu do dróg ekspresowych zarówno wśród naszego społeczeństwa, jak i wśród dziennikarzy, a nawet samych drogowców, zwłaszcza zaś po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Nastąpiło również częściowe odmłodzenie kadry w drogownictwie i zmniejszył się nacisk, by drogi ekspresowe wykorzystywały pod swój przebieg, istniejące drogi krajowe.

DROGI EKSPRESOWE – REALIZACJA

Obecnie na terenie Lubelszczyzny realizowanych jest kilka odcinków dróg ekspresowych na ciągach dróg S-17 i S-19. Charakterystyczne cztery odcinki znajdujące się na S-17 i S-19 to:

1. Odcinek od węzła „Sielce” (na skrzyżowaniu drogi S-17 z drogą S-12) do węzła „Dąbrowica” (k. Lublina).
2. Odcinek od węzła „Dąbrowica” do węzła „Lubartów” (na skrzyżowaniu drogi S-17 z drogą S-19).
3. Odcinek od węzła „Witosa” (koniec obwodnicy Lublina) do Piaski.
4. Odcinek (już użytkowany) drogi S-19 na obwodnicy Kocka i Woli Skromowskiej.

Odcinki te, jako drogi ekspresowe, różnią się dość istotnie między sobą, a wynika to z lokalnych możliwości realizacyjnych i prognozowanego natężenia ruchu drogowego. Bardziej szczegółowy opis tych odcinków przedstawiamy poniżej:

Ad. 1. Odcinek drogi S-17 od węzła „Sielce” do węzła „Dąbrowica”

Jest to odcinek trasy, wspólny dla S-17 i S-12, o przebiegu po nowym terenie w stosunku do istniejącej drogi krajowej nr 17/12. Na przykładzie tego odcinka dokonam częściowego porównania parametrów drogi ekspresowej (S) z autostradą (A).

Prędkość projektowa – 100km/h (S); – 120km/h (A).

Realizowana droga ekspresowa na omawianym odcinku, w planie sytuacyjnym i profilu podłużnym, spełnia wymogi parametrów autostradowych. Parametry dla drogi S: – pasy ruchu 2x2x3,50 m; pasy włączenia/wyłączenia – 3,50 m (dot. węzłów drogowych); pasy awaryjne 2x2,50 m; opaski wewnętrzne – 2x0,50 m; pas dzielący (szeroki) z rezerwą terenu pod trzecie pasy ruchu. Szeroki pas dzielący umożliwi w przyszłości ich realizację, bez ingerencji w pozostałe elementy drogi ekspresowej.

Na odcinku tym realizowane są następujące węzły drogowe: „Sielce”, „Kurów”, „Przybysławice”, „Bogucin” i „Dąbrowica”. Budowane są dość liczne dwupoziomowe przekroczenia poprzeczne oraz drogi serwisowe.

W przypadku autostrady (A) – dla omawianego odcinka – różnica polegałaby na tym, że pasy ruchu dla (A) byłyby szersze o 0,25 m, a pas awaryjny o 0,50 m. Pozostałe parametry techniczne pozostałyby bez zmian. Ilość węzłów drogowych ograniczyłaby się do dwóch, tj. węzła „Sielce” i węzła „Dąbrowica”.

Biorąc powyższe pod uwagę, tj. węższe pasy ruchu i pasa awaryjnego dla dróg ekspresowych, lecz znacznie większą liczbę węzłów drogowych na drodze ekspresowej w stosunku do autostrady, należy wątpić w dość powszechnie używane stwierdzenia, że drogi ekspresowe są tańsze od autostrad. Można to również sprawdzić w Internecie, porównując wyniki przetargów na budowę odcinków autostrad i dróg ekspresowych.

Ad. 2. Odcinek drogi od węzła „Dąbrowica” do węzła „Lubartów”

Jest to nietypowy odcinek drogi ekspresowej, bowiem na odcinku tym pokrywają się trzy ciągi dróg ekspresowych, tj. S-17/S-12 i S-19. Droga ekspresowa na tym odcinku, o przebiegu po nowym terenie, stanowi północną obwodnicę Lublina. Realizowana jest jako dwujezdniowa o przekroju tzw. „docelowym”, tj. dwie jezdnie po trzy pasy ruchu w obu kierunkach z pasem awaryjnym i opaskami jw. oraz wąskim pasem dzielącym, bez rezerwy terenu pod następne pasy ruchu.

Określenie „przekrój docelowy” jest mało precyzyjne, gdyż na odcinkach podmiejskich i miejskich, stosowane są przekroje o liczbie pasów ruchu powyżej trzech dla poszczególnych kierunków, a wynika to z potrzeb natężenia ruchu.

Ad. 3. Odcinek drogi od węzła „Witosa” do Piaski

Na odcinku tym droga ekspresowa S-17/S-12 pokrywa się z przebiegiem istniejącej drogi krajowej nr 17/12, której parametry techniczne były możliwe do wykorzystania. Jest to przekrój dwujezdniowy, wykorzystujący istniejącą jezdnię – 2x2 pasy ruchu z pasem awaryjnym i opaskami wewnętrznymi jw., lecz z wąskim pasem dzielącym (jak istniejący).

Z uwagi na duże natężenie ruchu na tym odcinku, przewidziano rezerwę terenu pod trzecie pasy ruchu po zewnętrznych stronach drogi ekspresowej. Obiekty inżynierskie i inne elementy techniczne realizowano tak, by zminimalizować ewentualną ich przebudowę przy realizacji trzecich pasów ruchu.

Oprócz węzła „Witosa”, na odcinku tym zlokalizowano węzeł „Świdnik”, w którym jako zaletę należy wymienić zastosowanie dróg zbiorczo-rozprowadzających w węźle. Pozwólą one na dobudowanie trzecich pasów ruchu bez ingerencji w sam węzeł drogowy.

Węzeł ten ma natomiast dwie dość istotne wady. Pierwsza z nich to łącznice tego węzła (po obu stronach) na krótkich odcinkach (po ok. 100 m) tworzą jezdnię jednoprzestrzenną dla obu kierunków ruchu, bez pasa dzielącego. Jest to iluzoryczna oszczędność, a znacznie zmniejszająca bezpieczeństwo ruchu. Drugą wadą jest zastosowanie (po obu stronach S17/S12) czterokierunkowych skrzyżowań prostych na połączeniach łącznic z drogą do Świdnika i drogami serwisowymi – bez kanalizacji wlotów/wydotów dróg i bez dodatkowych pasów ruchu dla lewoskrętów na drodze głównej, co sprzyja kolizjom i ogranicza przepustowość skrzyżowania. Drogi serwisowe, w tych skrzyżowaniach, przenosić będą dość duży ruch lokalny samochodów osobowych i ciężarowych, z rozległego terenu od Świdnika do Piask, a ciężących do węzła „Świdnik”. Nie wyklucza się potrzeby zastosowania na tych skrzyżowaniach sygnalizacji świetlnej.

Jest to jedyny węzeł, na całym realizowanym odcinku drogi ekspresowej S-17, z łącznicami jednoprzestrzennymi, dwukierunkowymi, ograniczającymi dość istotnie bezpieczeństwo ruchu.

Nieopisany powyżej, a również realizowany jest odcinek od węzła „Lubartów” do węzła „Witosa”, po nowym przebiegu trasy. Stanowi on wschodnią obwodnicę Lublina. Parametry tego odcinka są analogiczne, jak w omawianym powyżej punkcie Ad. 1., z węzłami „Włodawa” i „Mełgiewska” (dojazd do portu lotniczego).

Ad. 4. Odcinek drogi S-19 na obwodnicy Kocka i Woli Skromowskiej

Oddana do użytkowania obwodnica jw. jest przykładem etapowej realizacji drogi ekspresowej. Jest to droga jednojezdniowa o szerokości (łącznie z pobocznymi) dostosowanej do przyszłościowej, normatywnej dwujezdniowej drogi ekspresowej. Jedna jezdnia zapewni dostateczną przepustowość dla natężenia ruchu występującego na tej drodze na wiele lat.

Na początku i końcu obwodnicy zrealizowano węzły drogowe, wybudowano dwa nowe mosty na rzece Wieprz i rzece Tyśmienicy, dwupoziomowe przejazdy poprzeczne i drogi serwisowe. Zastosowano rezerwę terenu pod drugą jezdnię i uwzględniają to również obiekty inżynierskie.

UKŁAD KOMUNIKACYJNY PODSTAWOWY I UZUPEŁNIAJĄCY

Drogi ekspresowe, krajowe i wojewódzkie tworzą podstawowy układ komunikacyjny w drogownictwie, poza układem miejskim. Miejsca skomunikowania dróg ekspresowych z drogami wojewódzkimi i (wyjątkowo) powiatowymi – realizowane są w postaci węzłów drogowych. Uzupełniający układ komunikacyjny tworzą natomiast drogi powiatowe i gminne, uzupełnione drogami serwisowymi dla obsługi przyległego terenu.

Drogi ekspresowe rozdzielają teren, przez który przebiegają. Skomunikowanie obu stron wymaga połączeń drogowych, bezkolizyjnych z drogą ekspresową. Generalnie, rozwiązania techniczne przy drogach ekspresowych, zapewniają obsługę obustronnych terenów przez uzupełniający układ komunikacyjny.

Innym zagadnieniem jest dostępność komunikacyjna z przyległych terenów do dróg ekspresowych. Drogi ekspresowe, z racji większej częstotliwości występowania węzłów drogowych, w stosunku do autostrad, są bardziej dostępne.

Na całym realizowanym odcinku drogi S-17, gmina Jastków stanowi specyficzny wyróżnik. Na terenie tej gminy krzyżują się dwie drogi ekspresowe S-17/S-12 z S-19 w węźle „Dąbrowica”. Czwartym kierunkiem w tym węźle jest (główny) dojazd do Lublina – droga klasy GP (przedłużenie Al. Solidarności). Z tej racji teren gminy rozdzielony zostaje na cztery części. Uzupełniający układ komunikacyjny daje możliwość wzajemnego skomunikowania się poszczególnych części.

Zdecydowanie większym problemem jest dostępność komunikacyjna do dróg ekspresowych z terenu gminy Jastków. Dla zapewnienia takiej dostępności (węzeł „Dąbrowica” łączy tylko trasy główne), zaprojektowano w Dębówce węzeł na drodze klasy GP i dodatkowy łącznik drogowy do istniejącej drogi krajowej nr 17. Rozwiązanie takie spełniało kompleksowe wymogi komunikacyjne i normatywne oraz dostępność z terenu gminy. Na etapie uzgadniania dokumentacji technicznej, w gminie Jastków stwierdzono, że łącznik drogowy i węzeł w Dębówce są zbędne (odwrotnie niż za poprzedniej kadencji).

GDDKiA Oddział Lublin była niezmiernie rada z takiego stanowiska gminy, gdyż znacznie obniżyło to koszty budowy. Mieszkańcy tej gminy chcąc korzystać z dróg ekspresowych będą, zatem zmuszeni do dojazdów do węzłów zlokalizowanych na terenach sąsiednich gmin.

PODSUMOWANIE

Bardzo dobrze się stało, że Lubelszczyzna dołączyła do reszty kraju pod względem realizacji dróg ekspresowych. Coraz większe natężenia ruchu drogowego na drogach krajowych wymagają dostosowania ich do wymogów przepustowości i bezpieczeństwa ruchu.

Następnymi odcinkami do realizacji powinny być: odcinek S-19 od węzła „Dąbrowica” do węzła „Konopnica” (najbardziej kontrowersyjny), na zachodniej obwodnicy Lublina i jego kontynuacja do Kraśnika, odcinek S-19 od Lubartowa do Lublina oraz odcinek S-12 od Puław do węzła „Sielce” (na S-17). Na odcinkach tych występują największe na Lubelszczyźnie natężenia ruchu drogowego, dlatego też będą to drogi ekspresowe o pełnych parametrach technicznych (dwujezdniowe).

Pozostałe drogi krajowe na Lubelszczyźnie, przewidziane do przebudowy (budowy) na drogi ekspresowe, mogą być realizowane uwzględniając natężenie ruchu drogowego na danym odcinku, w tym etapowo, analogicznie, jak na obwodnicy Kocka i Woli Skromowskiej.

Na zakończenie pragnę przypomnieć o potrzebie ujęcia w planach zagospodarowania przestrzennego południowej obwodnicy Lublina. Życzę bezpiecznej jazdy po ekspresówkach!

mgr inż. EDWARD PARTYKA
Rzeczoznawca

Autor niniejszego artykułu jest również autorem koncepcji programowych na budowę dużej części w/w dróg ekspresowych S-17 i S-19. Droga S-19 w rejonie Kocka zrealizowana została również wg propozycji autora, zmieniając poprzednią koncepcję obwodnicy samego Kocka na rzecz wspólnej obwodnicy Kocka i Woli Skromowskiej, z dwoma nowymi mostami i węzłami drogowymi.

„Dzięki dobremu zespołowi można naprawdę wiele zrobić..”

Rozmowa z Ewą Błazik-Borową dziekanem Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej

Pani dziekan za Panią pierwsze miesiące pracy jako dziekana Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Jak się Pani czuje na swoim stanowisku?

– Trudno mi jest mówić, jak się czuję na tym stanowisku, gdyż w ogóle staram się o tym nie myśleć, że mam takie stanowisko. Raczej podchodzę do tego w ten sposób, że mam pewne obowiązki, które trzeba wypełnić. Na przykład jest Rada Wydziału to trzeba ją przygotować, przeprowadzić, przypilnować wszelkich formalności związanych z uchwałami, czy zarządzeniami, później dochodzą kolejne obowiązki np. bardzo dużo dokumentacji z zatrudnieniem i ocenami pracowników.

Podchodzę do tego tak, jak do obowiązków związanych z zarządzaniem, natomiast to, że jestem dziekanem, to nad tym się nie zastanawiam.

Teraz jednak jest tych obowiązków więcej i są nowe, które pojawiły się wraz z tym stanowiskiem...

– Są one dla mnie nowe w tym znaczeniu, że teraz ja za nie odpowiadam. Natomiast zawsze uczestniczyłam w pracach większości komisji funkcjonujących na wydziale i znane mi były jego problemy. Znałam na przykład pracę prodziekana do spraw studenckich, bo uczestniczyłam w Komisji ds. kształcenia. W zakresie prac prodziekana do spraw ogólnych i nauki prowadzone były prace statutowe – byłam w komisji odbierającej prace statutowe. Kiedy przygotowaliśmy program Krajowych Ram Kwalifikacji, który obowiązuje od tego roku akademickiego, to ja odpowiadałam za sylabusy.

Znam pracę administracyjną wydziału i poprzednie zaangażowanie we wszelkie działania podejmowane na wydziale jest mi teraz bardzo pomocne. Gdybym tego nie wiedziała, na pewno, nie podjęłabym się kandydowania na to stanowisko. Obecnie dbam o to, aby zadania były terminowo realizowane.

Jak udaje się Pani łączyć pracę dziekana Wydziału Budownictwa i Archi-

tektury oraz kierownika Katedry Mechaniki Budowlanej?

– Tak, obecnie łączę pracę dziekana Wydziału Budownictwa i Architektury oraz kierownika Katedry Mechaniki Budowlanej. Uważam jednak, że to nie jest dobre połączenie. Staram się, aby przynajmniej jedna osoba w mojej katedrze zrobiła

rantów około 25 letnich i pięciu doktorów, którzy mają od 35 do 40 lat. Katedra jest młoda, prężna i stara się mi pomagać.

Prowadzę także zajęcia ze studentami. Dziekani, zgodnie z zarządzeniem Rektora PL mają 120 godzin dydaktycznych, czyli około 4 godzin tygodniowo poświęcam na prowadzenie zajęć.

Na zdjęciu od lewej stoją: dr hab. inż. Stanisła Fic, prof. PL (senator PL), dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa, prof. PL (dziekan WBiA PL), dr hab. inż. Anna Halicka, prof. PL (senator PL), dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL (prorektor ds. rozwoju PL), dr inż. Anna Życzyńska (prodziekana ds. studenckich WBiA PL), dr inż. Wojciech Franus (prodziekana ds. ogólnych i nauki WBiA PL)

habilitację i wówczas przekazałabym jej kierowanie katedrą. Mam nadzieję, że niedługo to nastąpi.

Staram się dbać o wszystkich pracowników zatrudnionych na wydziale, o ich naukowy rozwój, pozytywne efekty pracy, itd. Dla pracowników mojej katedry, niestety, mam teraz mniej czasu niż poprzednio. Obecnie jedynie 1 dzień w tygodniu mogę im przeznaczyć. Znacznie mniej czasu poświęcam swoim doktorantom i młodym pracownikom, z których właściwie składa się nasza katedra. Średnia wieku pracowników Katedry Mechaniki Budowlanej waha się pomiędzy 30-32 lata. Mamy 3 dokto-

Łączenie tych dwóch stanowisk, dziekana i kierownika Katedry Mechaniki Budowlanej, możliwe jest także dzięki pomocy prodziekanów. Pani prodziekana ds. studenckich dr inż. Anna Życzyńska pełni swoją funkcję drugą kadencję i ma bardzo dużą wiedzę z zakresu prowadzenia dziekanatu studenckiego, i co najważniejsze, ma bardzo dużo cierpliwości dla studentów. Drugim z prodziekanów, tzn. prodziekanem ds. ogólnych i nauki jest dr inż. Wojciech Franus. Miesiąc temu skończył 40 lat. Ma wiele pomysłów w zakresie działań, jakie mu powierzyłam, i bardzo dużo energii do ich realizacji. Dzięki dobremu zespołowi

można naprawdę wiele zrobić, a myślę, że zarówno w katedrze, jak i w prodziekanach wydziału mam bardzo duże wsparcie.

Jakie ma Pani plany na 4 lata swojej kadencji dotyczące zarówno organizacji i pracy Wydziału Budownictwa i Architektury oraz programu dydaktycznego realizowanego na wydziale?

– Mamy plany dotyczące 3 frontów naszej działalności: organizacji, dydaktyki i nauki. I tak, zaczynając od organizacji, to ta kadencja łączy się z oddaniem do użytku nowej części naszego budynku tzw. Wschodniego Centrum Innowacyjnego Architektury. Odbiór nastąpił w grudniu minionego roku. Przejęcie tej części obiektu jest jednoznaczne z ponoszeniem większych kosztów, przy niezmiennym finansowaniu. I z tym musimy się zmierzyć, czyli z utrzymaniem budynku oraz zdobyciem środków finansowych. W obszarze tym łączą się także 2 elementy – dydaktyka i nauka. Chcielibyśmy, aby dwa kierunki funkcjonujące na wydziale, czyli starszy – Budownictwo i młodszy – Architektura i Urbanistyka, miały tyle samo studentów. Zgodnie z tym, co zostało zapisane we wniosku do realizacji budynku Wschodniego Centrum Innowacyjnego Architektury, chcemy na kierunku Architektura i Urbanistyka, zwiększyć liczbę studentów na roku, na razie o 12 osób.

W tym roku zaczęły obowiązywać także Krajowe Ramy Kwalifikacji, które objęły 1 rok studiów I stopnia i 2 rok studiów II stopnia. Ideą tego systemu jest to, że studenci każdego kierunku muszą uzyskać określone efekty kształcenia, które będą sprawdzane w następnych latach, aby student był jak najlepiej przygotowany do pracy w przemyśle. Programy będą modyfikowane i zmieniane, aby osiągnąć jak najlepszy cel. Dlatego też powołaliśmy komisję, która po raz pierwszy będzie oceniała efekty kształcenia, nasze siatki dydaktyczne i możliwe, że będzie zalecała zmiany.

Obecnie wprowadzamy także na naszej politechnice wewnętrzny system jakości kształcenia. Wymagał on powołania do życia komisji, która będzie się tym zajmowała. Członkami komisji, poza pracownikami politechniki będą przedstawiciele przemysłu. W naszym przypadku będą to przedstawiciele: Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów, stowarzyszeń – Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Stowarzyszenia Architektów Polskich. Mam nadzieję, że praca

tej komisji pozwoli na rzetelną ocenę obowiązujących programów nauczania.

Co do zmian, to chciałabym dodać, że udało nam się uzyskać kolejne środki finansowe, które będziemy chcieli przeznaczyć na dodatkowe zajęcia dla studentów lub uatrakcyjnić stare. Dodatkowe zajęcia, o których wspomniałam to np. dla architektów zajęcia z planowania oświetlenia, natomiast dla inżynierów budownictwa – zajęcia z projektowania rusztowań budowlanych i deskowań, czy zajęcia w języku angielskim z wybranych przedmiotów.

Mam nadzieję, że jak zwiększymy liczbę studentów na kierunku Architektura i Urbanistyka, a następnie, co mam nadzieję będzie tego konsekwencją, liczbę pracowników związanych z tym kierunkiem, to dojdzie do zrównoważenia na obydwu kierunkach – Budownictwie i Architekturze. Wówczas pomyślimy także o wprowadzeniu studiów komercyjnych na architekturze w języku angielskim. Nie przewiduję jednak, że będzie to w tej kadencji.

Planujemy również uruchomienie studiów podyplomowych. Będą to dwa kierunki: „Konstrukcje budowlane dla architektów” oraz „Aspekty prawne i techniczne eksploatacji budynków”, np. dla zarządców nieruchomości. Będą one obowiązywały od nowego roku akademickiego, czyli od października 2013/2014.

Należy dodać, że obecnie nasze plany związane z nauką dotyczą bezpośrednio prac przy sprawozdaniu do kategoryzacji wydziału. Mamy nadzieję, że nadal zostaniemy zakwalifikowani do kategorii B. Natomiast, oczywiście preferowana jest kategoria A. Kategoria wydziału przekłada się na finansowanie nauki, które jest bardzo ważne, kiedy chcemy zdobywać pieniądze na rozwój naukowy naszych pracowników i zdobywanie przez nasze koleżanki oraz kolegów kolejnych stopni naukowych. Obecnie liczymy na to, że wydziałowe laboratorium będzie wykonywało usługi dla przemysłu i dzięki temu będzie zarabiało na część naukową, aby pracownicy mogli wykonywać badania do swoich prac badawczych i doktoratów.

O pozyskiwanie większych pieniędzy na naukę będziemy się starali także poprzez zwiększenie liczby wniosków składanych do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Zachęcamy młodych pracowników naukowych do opracowywania i zgłaszania wniosków do NCBiR. Jeśli nawet nie uda im się pozyskać dofinansowania, to zapoznają się z obowiązującymi procedurami, które mogą im się przydać w przyszłości.

ciąg dalszy na str. 16

**Dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa,
prof. PL**

Jest absolwentką Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Pracę jako nauczyciel akademicki w swojej macierzystej uczelni rozpoczęła w 1992 r. jako asystent w Katedrze Mechaniki Budowli. Stopień doktora nauk technicznych uzyskała 1997 r. i była pierwszą osobą, która ten stopień uzyskała na WBIA. Po uzyskaniu stopnia doktora awansowała na stanowisko adiunkta. Stopień doktora habilitowanego uzyskała w 2009 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej. Od listopada tego samego roku jest kierownikiem Katedry Mechaniki Budowli, a od 2010 r. została zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od roku 2012 jest członkiem Rady Wyrobów Budowlanych przy Głównym Inspektorze Nadzoru Budowlanego, jest członkiem trzech komitetów naukowych konferencji krajowych, a obecnie jest przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego 59. Konferencji Naukowej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB.

Pracuje nie tylko jako nauczyciel akademicki, ale również jest czynnym zawodowo inżynierem budownictwa. W 2003 r. uzyskała uprawnienia do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i od tego czasu jest członkiem LOIIB. W poprzedniej kadencji LOIIB była sekretarzem Komisji Rewizyjnej.

Specjalizuje się w mechanice konstrukcji oraz inżynierii wiatrowej. Tematem jej pracy doktorskiej były zagadnienia interferencji aerodynamicznej budowli o przekroju kołowym. Tematyka pracy habilitacyjnej także dotyczyła inżynierii wiatrowej, ale w zakresie metod numerycznych, a konkretnie dotyczyła problemów związanych ze stosowaniem modelu turbulencji k-ε do wyznaczania parametrów opływu budynków. Jest autorem lub współautorem siedmiu rozdziałów w monografiach, 38 artykułów i 48 referatów. Połączeniem pracy naukowo-dydaktycznej i zawodowej jest cykl artykułów z zakresu obliczeń statycznych rusztowań budowlanych, opublikowany w kwartaliku „Rusztowania” Polskiej Izby Gospodarczej Rusztowań i częściowo przedrukowany w „Inżynierze Budownictwa”.

Natomiast jako inżynier budowlany była autorem lub współautorem ponad stu projektów. Obecnie specjalizuje się w projektowaniu nietypowych konstrukcji rusztowań budowlanych, ale brała udział również w takich pracach, jak projekty budowlane hal przemysłowych, zbiorników stalowych, torowisk suwnic i kościołów. Na uwagę zasługuje również udział Pani Dziekan w zespole, który wykonywał analizy aerodynamiczne mostów (most III Tysiąclecia im. Jana Pawła II w Gdańsku, most w ciągu trasy Siekierkowskiej w Warszawie, most łukowy w Puławach) w ramach obliczeń sprawdzających.

ciąg dalszy ze str. 15

Przez najbliższą kadencję będziemy także zainteresowani rozszerzeniem współpracy z firmami budowlanymi, które na zasadzie partnerów uczestniczyłyby w naszych badaniach naukowych, czy też wskazywały kierunki nauczania, na które rynek zgłasza zapotrzebowanie. Z naszej strony zaś moglibyśmy liczyć na dobrze przygotowaną kadrę techniczną. Dlatego też prowadzimy rozmowy z przedstawicielami firm w związku z obecną sytuacją, chociaż przyznać muszę, że na Lubelszczyźnie większość zakładów to małe przedsiębiorstwa i nie są za bardzo zainteresowane taką działalnością.

Jakie z przedstawionych zamierzeń mogą się nie udać? Czy w jakiejś kwestii widzi Pani zagrożenia?

– Nigdy nie mamy gwarancji, że złożone wnioski otrzymają dofinansowanie. Obecnie szanse są na poziomie 10%, ale są. Następną kwestią, to problem korzystania przez wydział z finansowania z funduszy europejskich. Otóż na nasze obiekty – modernizację starego obiektu i budowę nowego – były pozyskiwane fundusze z unijnych projektów, które pozwalają na wykonywanie prac naukowych na rzecz przemysłu, ale nie mogą to być prace zarobkowe. Tym samym ogranicza to nam możliwości pozyskiwania środków finansowych na funkcjonowanie i rozwijanie naszego wydziału.

Kolejnym problemem obecnie jest fakt, że mówi się o planach Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, polegających na podzieleniu uczelni na dwie kategorie: badawcze i zawodowe. My kwalifikujemy się teraz, niestety do drugiej grupy, w której nie ma dofinansowania nawet do szkolenia własnej kadry. Jeśli nie będziemy mieli własnej kadry, to trzeba będzie pozyskać ją z zewnątrz, a ta z kolei nie zawsze identyfikuje się z nową uczelnią. Dlatego tak ważne jest, aby nasi młodzi pracownicy mogli robić habilitacje u nas, a następnie wspierać działalność uczelni.

Czy w związku z obserwowanym niżem demograficznym ma Pani jakieś projekty pozyskiwania studentów na swój wydział?

– Mówi się o niżu, ale na szczęście nas ten problem nie dotyczy. Jesteśmy jedynym wydziałem na Politechnice Lubelskiej, który rekrutuje na podstawie egzaminu z matematyki i fizyki, plus rysunek na Architekturze i Urbanistyce. Na nasze obydwa kierunki – Budownictwo, Architekturę i Urbanistykę – stara się po kilka osób na jedno miejsce. Kiedy my kończymy nabór, to inne wydziały organizują jeszcze dodat-

kowe przyjęcia na studia. Mamy taką sytuację, że nawet mogliśmy sobie pozwolić na zwiększenie liczby studentów na dziennych studiach architektonicznych. Obawy mam jedynie, co do studiów niestacjonarnych, gdzie zajęcia są płatne.

Czy Pani zdaniem absolwenci Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej z łatwością odnajdują się na współczesnym rynku pracy?

– Dlaczego mamy kandydatów? Dlatego, że nasi absolwenci mają pracę. Przemysł czeka na gotowy, dobrze przygotowany „produkt” i my staramy się o to, aby nasi studenci byli przygotowani do pracy na obecnym rynku.

W związku z zmianami związanymi z nauczaniem na uczelniach mamy teraz obowiązek pilotowania kariery studentów, dzięki któremu będzie można uzyskać pełniejszy obraz losów naszych absolwentów. Wcześniej wspieraliśmy się ankietami, które przeprowadziła Polska Izba Inżynierów Budownictwa wśród absolwentów wyższych szkół technicznych, starających się o uprawnienia budowlane. Pokazywały one, jakie zmiany, zdaniem absolwentów należy wprowadzić w programach nauczania, aby ułatwić później młodym ludziom start w zawodzie.

W związku z zmianami w systemie kształcenia, liczę także na powołane do życia komisje, których praca na pewno przyczyni się do obiektywnej oceny programów nauczania i podnoszenia efektywności kształcenia.

Należałoby także zwrócić uwagę, że zmiana toku nauczania i wprowadzenie studiów I stopnia inżynierskich i II stopnia magisterskich, nie sprzyja właściwemu przygotowaniu studentów do pracy w zawodzie. Brak ciągłości niektórych przedmiotów, albo też ograniczenie liczby godzin, to jedno z tych przeszkód.

W tym roku Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej organizuje wspólnie z Komitetem Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitetem Nauki PZITB prestiżową 59. Konferencję Krynicką. Jest to duże wyróżnienie...

– Jest to dla nas duża szansa pokazania wydziału i uczelni nie tylko na rynku lubelskim, ale także ogólnopolskim. Traktujemy to jako szczególne wyróżnienie. To, że nam pozwolono organizować tę konferencję, to wyraz zaufania, jakim nas obdarzono oraz docenienia, że potrafimy to zrobić. Jest

to dla nas duże wyzwanie organizacyjne, w którym będzie uczestniczyło ok. 50 osób z wydziału.

Tematyka konferencji to „Budownictwo na obszarach wiejskich, nauka, praktyka i perspektywy”. Dlaczego taki temat? Po pierwsze, że jesteśmy regionem rolniczym i budownictwo takie jest realizowane. Po drugie, że zabudowa wiejska traktowana jest na uczelniach po macoszemu. Nie ma o nim za wiele informacji, a jest to bardzo złożony temat. Dotyczy on, bowiem m.in. fizyki budowli, czy też wszelkiego rodzaju elementów budynków energooszczędnych, realizacji obiektów, w których przebywają zwierzęta, itp. Obecnie nie są prowadzone badania w tym obszarze, a wymagane technologie sprowadzane są z krajów Europy Zachodniej. Na politechnikach powinny być prowadzone zajęcia z budownictwa wiejskiego, ale niestety ich nie ma. Jedynie na uczelniach rolniczych spotkać można czasami zajęcia z budownictwa wiejskiego, ale o bardzo ogólnym zakresie.

Czy w czasie swojej pracy na Politechnice Lubelskiej były wydarzenia, czy też sytuacje które wspomina Pani z satysfakcją?

– 1 października 2012 r., czyli w tym roku akademickim minęło dokładnie 20 lat, jak pracuję na Politechnice Lubelskiej. Cieszyłam się z obrony pracy magisterskiej, doktoratu, habilitacji – to duże wydarzenia. Ale cieszę się także, jeśli wyjdę z 3 godzinnego wykładu i wiem, że przekazałam studentom swoją wiedzę w sposób zrozumiały, przejrzysty, że zrozumieli temat. Cieszy mnie także to, że budynek, na którego remont i wyposażenie razem z koleżankami i kolegami przygotowaliśmy projekt unijny, został zrealizowany zgodnie z naszymi założeniami. Taki nasz zespołowy sukces. Są wielkie i małe sprawy, które potrafią sprawić wiele radości i ja potrafię się z nich na równi cieszyć.

Czy Wydział Budownictwa i Architektury nadal będzie aktywnie współpracował z LOIB, której Pani jest także członkiem?

– Oczywiście, że tak. Doceniamy tę współpracę i chcemy ją rozwijać rozszerzając o kolejne tematy, jak np. wspólnych konferencji, popularyzacji wyróżniających się prac dyplomowych, czy też konsultacji związanych z oceną programów nauczania realizowanych na naszym wydziale. Sądzę, że wiele jeszcze przed nami wspólnych działań.

**Dziękuję za rozmowę.
URSZULA KIELLER-ZAWISZA**

Projektowanie zbiorników żelbetowych

Nakładem Wydawnictwa Naukowego PWN ukazał się pierwszy tom nowej książki pt. „Projektowanie zbiorników żelbetowych”. Autorami są Anna Halicka i Dominika Franczak.

Książka skierowana jest do studentów studiów magisterskich kierunku Budownictwo, ale także do projektantów konstruktorów. Jej autorki postawiły sobie za cel zestawienie, w sposób współczesny, danych dotyczących zbiorników żelbetowych z uwypukleniem kwestii obciążeń i ich wpływu na powstające siły wewnętrzne. Zaprezentowały zarówno tradycyjny, jak i numeryczny sposób obliczania sił wewnętrznych. Całość oparta jest o zalecenia norm europejskich (Eurokodu 1-4 i Eurokodu 2-3) i ilustrowana interesującymi fotografiami.

Tom pierwszy zatytułowany „Zbiorniki na materiały sypkie” zawiera:

- » krótką historię silosów,
- » klasyfikację i ogólną charakterystykę silosów,
- » opis operacji technologicznych, które mają miejsce w zbiornikach służących do przechowywania różnych materiałów sypkich,
- » zasady obliczania obciążeń silosów według Eurokodu 1-4 w zależności od smukłości silosu,

- » zasady tradycyjnych obliczeń sił wewnętrznych w silosach smukłych, średniosmukłych, niskich i retencyjnych,
- » podstawowe zasady modelowania zbiorników na materiały sypkie i obliczania sił wewnętrznych metodą elementów skończonych,
- » zasady kombinacji obciążeń w silosach według Eurokodu 1-4 oraz wymiarowania ścian i den w takich zbiornikach,
- » charakterystykę i zasady konstruowania elementów silosów (fundamenty, ściany i leje),
- » podstawowe informacje o sposobach sprężania silosów,
- » zagadnienia trwałości, diagnostyki i napraw silosów.

Autorki nie poprzestały na podaniu teorii. Prawie jedną trzecią książki stanowią przykłady obliczeniowe. Obliczono parcia i siły wewnętrzne w silosach o różnych smukłościach i kształtach. W większości przypadków obliczenia wykonywano równolegle w sposób tradycyjny, jak i za pomocą MES, porównując uzyskane wyniki.

Powstał podręcznik nowoczesny, ilustrujący prezentowane treści przykładami. Z pewnością wypełni lukę wydawniczą, gdyż od 20 lat nie było kompleksowego podręcznikowego opracowania problematyki zbiorników.

Publikacja jest tym bardziej godna polecenia, że autorki są pracownikami Politechniki Lubelskiej i członkami naszej Izby. W swojej książce nie zapomniały o obiektach z terenu Lubelszczyzny, prawie już dziś zabytkowych. W książce zawarły ciekawe zdjęcia silosów wzniesionych w latach 20-tych XX wieku: silosów na cementowni Rejowiec z i elewatora zbożowego w Lublinie.

Dokładność realizacji a potrzeba modernizacji budynków wielkopłytyowych

Dom Wydawniczy Medium wydał w ubiegłym roku książkę pt. „Dokładność realizacji a potrzeba modernizacji budynków wielkopłytyowych”. Autorkami są Teresa Taczanowska i Anna Ostańska.

Monografia stanowi cenny wkład w publikacje na temat technologii budowania, realizowanych w latach 1955–1995, tj. wielkiej płyty. Substancja mieszkaniowa tej technologii stanowiła w roku

1985 ponad 50% zabudowy kraju, a problemy z nią związane były z nieznanymi technologiami realizacji. Połączenie wyników badań z czasów realizacji i ostatnich badań technicznych oraz ankietowych, pozwoliło na nowo spojrzeć na potrzebę modernizacji tego rodzaju zasobów mieszkaniowych.

W wyniku badań dokładności realizacji budynków wielkopłytyowych zastosowano nową – w tamtych latach – metodę montażu wymuszonego, którą wprowadzono w trzech systemach prefabrykowanych: WWP, W-70 i Wk-70. Niniejsza książka zawiera porównanie metod: montażu swobodnego z metodą montażu wymuszonego.

Termomodernizacja budynków z wielkiej płyty zamknęła problem przewiewania i przemakania przez spoiny na styku. Przeprowadzona

w XXI wieku analiza termograficzna potwierdziła błędy projektowe i wykonawcze, które wskazują szczególnie newralgiczne punkty, jakie należy jeszcze poprawić w budynkach wielorodzinnych.

W monografii zawarto informacje, które mają za zadanie uzmysłowić czytelnikowi, z jakim rodzajem zasobów mieszkaniowych mają do czynienia i w jaki sposób można je modernizować (przebudowywać, nadbudowywać, uzupełniać we współczesne urządzenia techniczne, itp.). Zanim podjęte zostaną jakiegokolwiek systemowe działania na terenach polskich blokowisk, należy zapytać:

Czy dokładność realizacji i stan techniczny uzasadnia potrzebę przebudowy budynków z wielkiej płyty?

Czy dokładność wykonania wielorodzinnych budynków prefabrykowanych jest na tyle zła, aby faktycznie można by lub wręcz należało je w Polsce wyburzać?

Czy jest to tylko marzenie pewnych grup społecznych chcących w końcu odpowiednio zagospodarować „nazbyt rozproszoną zabudowę wielkopłytyowych osiedli”?

Jako inżynierowie, nauczyciele akademicki i osoby biorące udział zarówno w projektowaniu, realizacji obiektów prototypowych, jak i ocenie wielokrotnych procesów termomodernizacji budynków wielkopłytyowych, a także byli, bądź obecni mieszkańcy budynków prefabrykowanych, autorki wyrażają swoją opinię wywodzącą się z badań „in situ”, niepublikowanych materiałów archiwalnych i wiedzy praktycznej.

Urokliwa willa Różana

Willa Różana należy do jednych z najpiękniejszych budynków w Nałęczowie. Odrestaurowana, po wielu latach niszczenia, nabrała nowego blasku i znów zachwyca, jak dawniej.

Nałęczów to jedno z najbardziej niezwykłych miast regionu lubelskiego. Zlokalizowany jest na terenie powiatu puławskiego w granicach Kazimierskiego Parku Krajobrazowego. Jest to także jedyne w Polsce uzdrowisko o profilu kardiologicznym. Leży w południowo-wschodnim regionie bioklimatycznym, najcieplejszym w kraju. Jego specyficzny mikroklimat wytworzył się dzięki naturalnym warunkom klimatycznym. Ogółem na terenie miasta i gminy Nałęczów, zajmującej około 63 km², żyje około 10 tys. mieszkańców. Dawniej miejscowość, której początki datuje się na VIII-IX wiek, nazywano Bochoćnicą. Na początku XIX wieku zostały odkryte lecznicze właściwości tutejszych wód. Prawa miejskie Nałęczów uzyskał w 1963 r. Oprócz funkcji uzdrowiskowej pełni obecnie również rolę letniskową. Znany jest również z przepięknej zabudowy willowej. Jedną z tych willi, której piękno jest wprost urzekające chciałabym Państwu w niniejszym artykule zaprezentować.

Przywrócona świetność

Urokliwa willa Różana jest obiektem zabytkowym. Powstała w XIX wieku (w 1893 r.) według projektu Adama i Michała Górskich dla Adama i Walentyny Nagórskich. Stąd też jej pierwsza nazwa - willa Nagórskich. Obiekt zrealizowano w stylu klasycystycznym połączonym z polskimi tradycjami architektonicznymi. Budynek pierwotnie charakteryzowała duża prostota w bryle i formie, jak również skromność w rozmiarach. Front budynku był usytuowany w kierunku północnym, ku Alei Lipowej, ozdobiony tarasem i czterema filarami podtrzymującymi daszek nad wejściem głównym. Obiekt powstał na planie prostokąta i posiadał murowane ściany z cegły oraz kamienia wapiennego, tynkowane. Dach natomiast miał konstrukcję drewnianą, dwuspadową. Budynek częściowo podpiwniczony, jednokondygnacyjny od początku pełnił funkcję mieszkalną, o charakterze dworcowym. Zgodnie

z intencją pierwszych projektantów został zharmonizowany z zielonym terenem uzdrowiska, bowiem już wówczas zwracano szczególną uwagę na to, aby nowopowstające wokół parku zdrojowego obiekty, posiadały odpowiednie fasady.

Aktualnie, do rejestru zabytków województwa lubelskiego pod nr A 907 wpisany jest nie tylko budynek – willa Różana, ale również oficyna (wybudowana od strony zachodniej, pod koniec XIX wieku, jako zaplecze willi) oraz ogród. Zabytek oprócz walorów architektonicznych posiada też bardzo ciekawą historię. Jest znany z faktu, że w maju 1916 r. zawieszono na nim polską flagę narodową.

Pierwsza właścicielka willi Różanej – Walentyna Nagórska była niezwykle utalentowaną aktorką, patronką sztuki i duszą towarzystwa znanych artystów, aktorów, pisarzy takich, jak między innymi: Stefan Żeromski, czy Bolesław Prus. Nieopodal, w ubogiej chatce ogrodnika urodziła się Ewa Szelburg-Zarembina, o czym informuje tablica upamiętniająca osobę poetki. Tak, więc obecna willa Różana od samego początku stała się miejscem tętniącym życiem kulturalnym

i politycznym. Ogród państwa Nagórskich pełnił funkcję reprezentacyjnego salonu letniego, do którego zapraszani byli znamieni goście. Podział przestrzeni ogrodowej wnętrza wyznaczały drogi przecinające się prostopadłe, a w najbliższym otoczeniu domu, ścieżki i drogi posiadały układ promienisty. Analiza zabytkowego drzewostanu świadczy, że ogród charakteryzował się regularnością i symetrią.

Nowi właściciele i remonty

Od 2006 r. właścicielami opisywanej nieruchomości są państwo Barbara i Stanisław Burzyńscy. Ponieważ stan techniczny obiektów był zły, to nowi właściciele postanowili wykonać remont z adaptacją willi Różanej oraz budynku gospodarczego z przeznaczeniem na pensjonat. W tym celu inwestorzy uzyskali następujące pozwolenia i akceptacje:

- » decyzję organu konserwatorskiego – Lubelskiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dnia 4 czerwca 2009 r.,
- » decyzję o ustaleniu warunków zabudowy z dnia 4 kwietnia 2010 r. wydaną przez Burmistrza Nałęczowa

(niestety, Miasto i Gmina Nałęczów nie posiadają dla tego obszaru planów miejscowych, co w znacznym stopniu opóźnia i komplikuje procesy budowlane),

- » decyzje o pozwoleniu na budowę wydane przez Starostę Puławskiego z dnia 6 czerwca 2010 r., a następnie zmianę warunków pozwolenia w dniu 10 listopada 2010 r.,
- » Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Puławach wyraził swoją akceptację wydając zaświadczenie w dniu 12 października 2012 r., o przyjęciu zgłoszenia o zakończeniu budowy i nie wniósł sprzeciwu w sprawie przystąpienia do użytkowania.

Willi Różana po adaptacji i wykonaniu nowych wnętrz pełni obecnie funkcje mieszkalno-pensjonatowe z 7 pokojami do wynajęcia. Każdy z nich posiada odmienną nazwę, indywidualne umeblowanie, luksusowy wystrój, z pełnym wyposażeniem (łazienką, telewizją satelitarną, internetem, telefonem, klimatyzacją). Łączna liczba gości odwiedzających willę jednocześnie nie powinna przekraczać 16 osób. Budynek gospodarczy (dawna oficyna) użytkowany jest natomiast jako kuchnia ze stołówką. Obiekty nie były rozbudowywane, ani nadbudowywane, ale zmianie uległa forma architektoniczna poddasza budynku willi.

Willi Różana posiada północny trakt trójdzielny, symetryczny z pomieszczeniem na osi pełniącym rolę sieni – recepcji. Trakt południowy jest nieregularny. Od strony zachodniej w elewacji szczytowej usytuowane jest całoroczne wejście do budynku oraz schody na poddasze. Piwnice pod obiektem znajdują się pod zachodnimi działami obydwu traktów. Poziom posadzki parteru usytuowany jest metr powyżej poziomu terenu. Elewacje północna i południowa (od strony ogrodu) mają układ trójosiowy. Na osiach środkowych znajdują się przeszklone drzwi wyjściowe na dobudowane do obydwu elewacji tarasy. Budynek posiada okna typu ościeżnicowego dwuskrzydłowe, czterokwaterowe z nasświetlami. Charakterystyczne są elewacje szczytowe – wschodnia i zachodnia, które zwieńczone są schodkowymi attykami. Elewacja wschodnia jest symetrycz-

na, trójosiowa, z przeszklonymi drzwiami wychodzącymi na pierwotnie istniejący taras. Na poddaszu, na osi usytuowane są wychodzące na balkon kwadratowe drzwi, a z obu ich stron umieszczono okna w układzie karo. Przebudowa poddasza polegała na wzniesieniu neogotyckich szczytów z lukarnami na osiach elewacji frontowej i ogrodowej, które umożliwiły doświetlenie istniejących na poddaszu pomieszczeń.

Duży taras wejściowy od północy okolony jest sześcioma, stojącymi w narożnikach i flankującymi osiowe schody wejściowe, murowanymi prostokątnymi kolumnami, przykrytymi daszkiem pulpitowym. Ponad daszkiem umieszczono herb rodowy Burzyńskich ORMONDE RESORTS.

W ramach robót budowlano-konserwatorskich w obu obiektach wykonano wiele ważnych prac m. in. roboty rozbiórkowe tarasów, czy też wtórne zadaszenie zejścia do piwnicy na elewacji wschodniej. Dokonano wyburzeń związanych z przemurowaniem istniejących przewodów kominowych, ścian i klatki schodowej oraz zniszczonej więźby dachowej, a także stropu nad parterem. Zostały

wyremontowane i zaizolowane fundamenty. Naprawiono sklepienia i stropy nad piwnicami oraz nad gruntem, wzmocniono nadproża w kondygnacji parteru i wykonano nowy strop nad parterem. Przemurowano i wzmocniono istniejące ściany konstrukcyjne, a także zrekonstruowano tarasy. Wykonana została nowa więźba dachowa wraz z pokryciem. Obiekt został na nowo otynkowany wewnątrz i na zewnątrz. W budynku położono nowe podłogi i posadzki oraz wykonano wykładziny ścienne i schody na poddasze. Wstawiono nową stolarkę drzwiową i okienną stosując repliki dotychczasowych. Zrealizowano nowe instalacje: elektryczną, wodociągową, kanalizację sanitarną, instalacji grzewczej i klimatyzacyjnej, telefonicznej. Dodatkowo, w ramach aneksu do projektu zrealizowane zostało przyłącze gazowe, zewnętrzna instalacja doziemna oraz podświetlony basen zewnętrzny.

Cieszy mnie fakt, że na terenie powiatu puławskiego pojawił się piękny luksusowy obiekt w zamian niszczonej, zaniedbanej nieruchomości.

mgr inż. ELŻBIETA DUDZIŃSKA

Kto jest kim w lubelskim budownictwie

inż. Janusz Śliwa

Urodził się 7.09.1932 r. w Krakowie. Absolwent Gimnazjum Przemysłowego Energetycznego w Elblągu oraz Liceum Energetycznego w Gdańsku. W 1952 r. rozpoczął studia na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Elektrycznym, które ukończył w 1956 r. z tytułem inżyniera elektrotechnika. Praca inżynierska poświęcona była tematowi: „Zabezpieczenia różnicowe

go szyn zbiorczych rozdzielni 10/60 kV w elektrowni „Ołowianka” w Gdańsku”. We wrześniu 1956 r., zgodnie z nakazem pracy, rozpoczął pracę zawodową w Lubelskim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa na stanowisku kierownika budowy. Zajmował się robotami związanymi z elektryfikacją województwa lubelskiego m.in. takich miejscowości, jak Borzechów, Bychawka, Krasnobród, Jeleniec, Ulan, Świerże. Kierował także budową linii magistralnej 15 kV Dęblin – Ryki.

W 1959 r. podjął pracę w Kieleckim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa „KLPER” w Kielcach, jako kierownik Działu Wykonawstwa, a następnie awansował na stanowisko naczelnego inżyniera i zarazem zastępcy dyrektora. W Kielcach sprawował nadzór nad budowami związanymi z powszechną elektryfikacją województwa kieleckiego. Zajmował się także elektryfikacją Muzeum Techniki w Sielpi i Muzeum Henryka Sienkiewicza w Oblęgorku.

Następnie od 1 marca 1967 r. pracował w Zakładzie Energetycznym w Kielcach jako kierownik Działu Sieci i Stacji. Sprawował wówczas m.in. nadzór nad budowami rozdzielni energetycznych zasilających trakcję elektryczną na odcinku Skarżysko–Kielce–Jędrzejów oraz nad budową zasilania energetycznego do stacji nadawczej radiowo-telewizyjnej Święty Krzyż (Radiowo-Telewizyjne Centrum Nadawcze Święty Krzyż) na Łysej Górze.

W 1968 r. rozpoczął pracę w Lubelskim Przedsiębiorstwie Instalacji Elektrycznych jako kierownik Działu Wykonawstwa. W latach 1969–1975 pracował w Lubelskim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa pełniąc funkcję naczelnego inżyniera i jednocześnie zastępcy dyrektora.

W 1975 r. rozpoczął pracę w Zakładach Budowy Sieci Elektrycznych „ELBUD” w Lublinie na stanowisku głównego inżyniera i zastępcy dyrektora. Za jego czasów zbudowano wiele obiektów dla potrzeb lubelskiej energetyki, m.in. szereg stacji energetycznych 110/SN, linii 110 kV zasilających te stacje, w tym stacje o nowoczesnych rozwiązaniach technicznych (m.in. stacja 110 SN w Lublinie na Wrotkowie, w Łęcznej, w Białej Podlaskiej, w Krasnymstawie, w Hrubieszowie, w Zamościu – Mokre i w Horodyszczu.). Zajmował się budową linii 110 kV, montażem i stawianiem słupów kratowych przy pomocy śmigłowców w terenach trudno dostępnych.

W latach 1980–1985 pracował w Przedsiębiorstwie Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa „ELTOR” w Lublinie, gdzie sprawował funkcję dyrektora. Następnie od sierpnia 1985 r. – przez rok – zatrudniony był jako główny specjalista ds. wykonawstwa sieci elektrycznych, ponownie w Zakładach Budowy Sieci Elektrycznych „ELBUD” w Lublinie. W kwietniu 1986 r. przeszedł do PKP Zakłady Budownictwa Kolejowego w Lublinie na stanowisko kierownika Zespołu Budów Instalacyjnych KB-10, gdzie pracował przez cztery lata. Kierował m.in. robotami elektrycznymi związanymi z modernizacją stacji przeładunkowej w Małaszewiczach oraz wagonowni Lublin – Tatary. W latach 1990–1993 pracował w Przedsiębiorstwie „ELTOR” Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa w Lublinie, gdzie sprawował funkcję dyrektora i pracował do przejścia na emeryturę, czyli do 30 września 1993 r.

Posiada uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych do sporządzania projektów, kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy wszelkiego rodzaju instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego.

Od 1960 r. jest aktywnym członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W latach 1963–65 był sekretarzem i członkiem zarządu SEP O/Kielce, następnie uczestniczył w pracach Sekcji Elektryfikacji Rolnictwa w Kielcach i Lublinie. Od 2010 r. jest zastępcą przewodniczącego Koła Seniorów SEP O/Lublin.

Za aktywną pracę zawodową i społeczną odznaczony został m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Honorową Odznaką Zasłużony dla Miasta Lublina, Złotą Odznaką Zasłużony dla Energetyki, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP, Srebrną Odznaką Honorową NOT.

Doktorat z inżynierii środowiska

Na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej utworzone zostały studia doktoranckie w dyscyplinie inżynieria środowiska. Pierwszy nabór na studia stacjonarne uruchomiony zostanie od roku akademickiego 2013/2014, natomiast na studia niestacjonarne odbył się w lutym br.

Kształcenia trwa 4 lata. Studia mają na celu umożliwienie zdobycia wiedzy i umiejętności niezbędnych do przygotowania i pomyślnej obrony pracy doktorskiej oraz stanowią podstawę do dalszego samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, dydaktycznej, doświadczałnej, czy też projektowej w dziedzinie nauk technicznych.

Utworzenie studiów doktoranckich to efekt uzyskania przez Wydział Inżynierii Środowiska pełnych akademickich uprawnień tzn. wydział może nadawać stopnie naukowe doktora oraz doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska. Prowadzone na wydziale badania naukowe w dziedzinie szeroko rozumianej inżynierii środowiska i energetyki odnawialnej pozwalają kandydatom zaoferować szeroki wybór tematów ich przyszłych rozpraw doktorskich. Dotychczas Politechnika Lubelska prowadziła studia doktoranckie w zakresie 2 dyscyplin: mechanika i budowa maszyn oraz elektrotechnika. Kształci się na nich 97 doktorantów.

Źródło: materiały prasowe PL

Kto jest kim w lubelskim budownictwie

dr inż. Wiesław Nurek

Urodził się 9.10.1936 r. w miejscowości Sarny (przed II wojną światową województwo wołyńskie). Absolwent lubelskiego Liceum Ogólnokształcącego im. Hetmana J. Zamoyskiego, a następnie student Politechniki Warszawskiej na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej.

Pracę zawodową rozpoczął w 1961 r. w Lubelskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego jako stażysta, przechodząc kolejne stanowiska, na kierowniku budowy kończąc. W grudniu 1967 r. podjął pracę w Lubelskim Przedsiębiorstwie Budownictwa przejmując obowiązki zastępcy kierownika budowy, a po 3 miesiącach kierownika budowy.

W latach 1969-1970 pracował w Zjednoczeniu Budownictwa Komunalnego jako starszy inspektor ds. techniki. 1 października 1970 r. rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej (obecnie Politechnika Lubelska) w Lublinie początkowo jako asystent naukowo-techniczny na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Prowadził zajęcia dydaktyczne z dwóch przedmiotów: konstrukcje metalowe i konstrukcje drewniane.

W 1973 r. na Politechnice Warszawskiej obronił pracę doktorską pt. „Nośność graniczna klejono-zgrzewanych połączeń elementów stalowych”. W 1978 r. i w 1980 r. odbył staże naukowe w Liege w Belgii, gdzie wygłosił referaty dotyczące badań poświęconych zastosowaniu tworzyw sztucznych do konstrukcji przekryć prętowych.

W latach 1977-1978 pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. nauki Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej. Równocześnie w latach 1989-1992 z pracą na uczelni był weryfikatorem w Biurze Projektów „Proexmot” w Lublinie.

Od 1995 r. do 2003 r. był członkiem Komisji Egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane funkcjonującej przy Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim.

W latach 2007-2011 piastował stanowisko kierownika Katedry Budownictwa Wydziału Nauk Technicznych w Collegium „Mazovia” Innowacyjna Szkoła Wyższa w Siedlcach oraz prowadził zajęcia z zakresu konstrukcji metalowych i drewnianych.

W roku 2003 przeszedł na emeryturę, lecz wspiera nadal kadrę akademicką PL i prowadzi zajęcia z zakresu konstrukcji metalowych na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Ma na swoim koncie prowadzenie ponad 215 prac dyplomowych – inżynierskich i magisterskich – na Politechnice Lubelskiej oraz 10 prac inżynierskich w Collegium „Mazovia” WSI. Jest autorem lub współautorem kilkunastu wzorów i patentów, m.in. belki stropowej, śruby montażowej w konstrukcjach metalowych, węzła konstrukcji stalowej,

wzoru użytkowego przekrycia kasetonowego. Za patent na stalowe zbiorniki na materiały sypkie otrzymał wyróżnienie honorowe NOT w 1984 r.

Jest autorem i współautorem licznych publikacji, artykułów i referatów zamieszczonych w czasopismach krajowych i zagranicznych dotyczących m.in. konstrukcji stalowych. Opracował szereg ekspertyz odnośnie konstrukcji stalowych takich, jak maszty, wieże, kominy m.in. maszty w: Piaskach, Bożym Darze, Tarnawatce, Łosicach i Starachowicach; stalowych wież w m.in.: Kraśniku, Bychawie, Chełmie, Kielcach, Busku, Włodawie.

Jego dziełem są liczne projekty konstrukcji kościołów i kaplic znajdujących się na terenie Lublina i województwa lubelskiego, m.in. w Lublinie kościołów – p. w. „Świętej Rodziny”, p.w. „Dobrego Pasterza”, p.w. „Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej”, p.w. „Wieczerzy Pańskiej”, p.w. „Matki Boskiej Królowej Polski”, p.w. „Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka z Asyżu”. Autor konstrukcji i kierownik budowy ołtarza papieskiego zbudowanego na lubelskich Czubach w związku z wizytą Jana Pawła II w Lublinie w 1987 r.

Kierował wykonawstwem oraz sprawował nadzór nad licznymi inwestycjami m.in. nad budową masztów radiotelewizyjnych w Rykach i w Przysusze. W 1994 r. projektował stalowe zbiorniki przy Elektrociepłowni „Żerań” w Warszawie.

Aktywny działacz stowarzyszenia PZITB Oddział Lublin. Członek Komisji Nauki i Komitetu Konstrukcji Metalowych funkcjonujących przy Zarządzie Głównym PZITB. Członek Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitetu Rzeczoznawców przy ZG PZITB.

Od 2003 r. należy do LOIIB i działa w Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej – w pierwszej kadencji jako wiceprzewodniczący, w drugiej i trzeciej – jako sekretarz. Prowadził pierwsze spotkanie założycielskie LOIIB.

Jest laureatem wielu nagród rektora Politechniki Lubelskiej za prace naukowo-badawcze. W 1977 r. otrzymał ze społeczną nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za działalność dydaktyczno-wychowawczą.

Posiada uprawnienia budowlane pełne do wykonawstwa oraz projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Jest rzeczoznawcą budowlanym w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w zakresie projektowania oraz budowy, rozbiórki i utrzymania obiektów budowlanych, zapisany na liście GUNB. Jest również rzeczoznawcą budowlanym PZITB w zakresie budownictwa ogólnego - konstrukcje i ustroje budowlane oraz do konstrukcji metalowych - konstrukcje w budownictwie kubaturowym.

Za swoją działalność społeczną i zawodową odznaczony m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN, Medalem Zasłużony dla Budownictwa (dwukrotnie), Srebrną i Złotą Odznaką Honorową PIIB, Medalem Zasłużony dla m. Lublin, Srebrną i Złotą Odznaką PZITB, Srebrną i Złotą Odznaką NOT oraz Odznaką Honorową z Diamentem NOT.

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LOIB W I PÓŁROCZU 2013

TEMATYKA SZKOLENIA	DATA SZKOLENIA	GODZINA I MIEJSCE SZKOLENIA
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Renowacja systemów dociepień, wzmocnienia wielkiej płyty przed dociepieniem, elewacja idealna BOLIX (odporna na zabrudzenia, uszkodzenia mechaniczne, temperaturę, wodę, odrywanie) – Paweł Gaciek, firma BOLIX	3 kwietnia 2013	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 116 godz. 10.00–15.00
Odpowiedzialność inwestora, projektanta, kosztorysanta za składowe dokumentacji przetargowej, zabezpieczenie interesu prawnego stron postępowania – Maciej Sikorski, firma Orgbud-Serwis Poznań	15 kwietnia 2013	
Systemy wentylacyjne Aereco: – wentylacja pożarowa w budynkach, – wentylacja w budynkach mieszkalnych. Tomasz Kulnianin, firma Aereco Stal zbrojeniowa o wysokiej ciągliwości ze znakiem EPSTAL. Dokumenty kontroli dla stali zbrojeniowej – przypadki i schematy ich fałszowania: – ciągliwość stali zbrojeniowej – definicja, – znaczenie ciągliwości stali zbrojeniowej w praktyce, – klasyfikacja stali zbrojeniowej wg PN-B-03264:2002 i Eurokodu 2, – wprowadzenie wyrobów budowlanych do obrotu wg ustawy o wyrobach budowlanych, – znak budowlany B, – problem podrabiania dokumentów kontroli, – rodzaje dokumentów kontroli, – wzór świadectwa odbioru, – w jaki sposób weryfikować dokumenty kontroli, – rozpoznanie gatunku stali poprzez wzór użebrowania, – trwałe znakowanie prętów przez producenta, – Hanna Popko, Centrum Promocji Jakości Stali	29 kwietnia 2013	
Izolacje termiczne ścian zewnętrznych budynków wykonywane od wewnątrz – Andrzej Wanat, firma Sto-Ispo	22 maja 2013	
BRANŻA: OGÓLNOBUDOWLANA, SANITARNA		
Wykonywanie i zabezpieczanie wykopów pod budynki i instalacje podziemne: – problematyka głębokich wykopów, – przepisy, w tym BHP, normy i wytyczne w zakresie wykonywania i zabezpieczania wykopów, – rozpoznanie geotechniczne podłoża, – metody wykonywania wykopów, – rodzaje obudów głębokich wykopów, – sposoby posadawiania instalacji sanitarnych, elektrycznych i innych w wykopach ze słabą warstwą w podłożu, – wpływ wykopów na otaczające instalacje i obiekty kubaturowe, – zagrożenia i awarie. Piotr Jermolowicz, Politechnika Szczecińska	3 czerwca 2013	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 116 godz. 10.00–15.00
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
Energooszczędne oświetlenie drogowe. Technologie oparte o lampy wysokoprężne i półprzewodnikowe: – aktualny stan prawny normatywów i unijnej strategii efektywności energetycznej, – postęp technologiczny w oparciu o oświetlenie drogowe ze źródłami światła LED, – informacja o rozwiązaniach konstrukcyjnych sprzętu oświetleniowego Grupy Schreder CIE Belgia, – warunki racjonalnej eksploatacji i konserwacji sprzętu oświetleniowego. Stanisław Pieniżek, firma Schreder	10 kwietnia 2013	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 116 godz. 10.00–15.00
Aparatura rozdzielcza, projektowanie rozdzielnic nn: – aparatura łączeniowa nn: Masterpacty, Compacty NSX, – oferta aparatury modułowej Acti 9, – selektywność i kaskadowość w sieci, – obudowy Prisma i Pragma, – oprogramowanie projektowe: Ekodial, Rapsody, nakładka Autocada, oferta LS. Dariusz Boguń, Andrzej Łodziński, firma Schneider-Elektrik	10 maja 2013	

BRANŻA DROGOWA		
Zajęcie pasa drogowego dróg publicznych w świetle ustawy o drogach publicznych oraz prawa budowlanego. Zajęcie przystanków – naliczanie i pobieranie opłat – <i>Piotr Ziemiński, Naczelnik Wydziału Dróg GDDKiA O/Lublin</i>	8 kwietnia 2013	LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 116 godz. 10.00–15.00
BRANŻA KOLEJOWA		
Ochrona przeciwprzepięciowa i przeciwporażeniowa w urządzeniach i obiektach kolejowych – <i>Grzegorz Pawłowski, PKP Energetyka Oddział Dystrybucji Warszawa, Lubelski Rejon Dystrybucji</i>	5 kwietnia 2013	LUBLIN Budynek PKP PLK w Lublinie ul. Okopowa 5 sala 132, I piętro godz. 10.00–15.00
Komputerowe sterowanie i kierowanie ruchem kolejowym – <i>Marek Chmielowski, firma Kombud Radom</i>	17 kwietnia 2013	
BRANŻA WODNO-MELIORACYJNA		
Najciekawsze budowle wodne i melioracyjne na Lubelszczyźnie – <i>Andrzej Pichla</i> Problemy budowy i eksploatacji przydomowych oczyszczalni ścieków – <i>Krzysztof Józwiakowski</i> Wizualizacja koncepcji rewitalizacji systemu Kanału Wieprz-Krzna – <i>Jan Szajda</i>	19 kwietnia 2013	LUBLIN Hotel „Victoria” w Lublinie ul. Narutowicza 58/60 godz. 9.00–15.00
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Renowacja systemów dociepleń, wzmocnienia wielkiej płyty przed dociepleniem, elewacja idealna BOLIX (odporna na zabrudzenia, uszkodzenia mechaniczne, temperaturę, wodę, odrywanie) – <i>Paweł Gaciek, firma BOLIX</i>	26 marca 2013	BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
Odpowiedzialność inwestora, projektanta, kosztorysanta za składowe dokumentacji przetargowej, zabezpieczenie interesu prawnego stron postępowania – <i>Maciej Sikorski, firma Orgbud-Serwis Poznań</i>	17 kwietnia 2013	
Systemy wentylacyjne Aereco: – wentylacja pożarowa w budynkach, – wentylacja w budynkach mieszkalnych. <i>Tomasz Kulnianin, firma Aereco</i> Stal zbrojeniowa o wysokiej ciągliwości ze znakiem EPSTAL. Dokumenty kontroli dla stali zbrojeniowej – przypadki i schematy ich fałszowania: – ciągliwość stali zbrojeniowej – definicja, – znaczenie ciągliwości stali zbrojeniowej w praktyce, – klasyfikacja stali zbrojeniowej wg PN-B-03264:2002 i Eurokodu 2, – wprowadzenie wyrobów budowlanych do obrotu wg ustawy o wyrobach budowlanych, – znak budowlany B, – problem podrabiania dokumentów kontroli, – rodzaje dokumentów kontroli, – wzór świadectwa odbioru, – w jaki sposób weryfikować dokumenty kontroli, – rozpoznanie gatunku stali poprzez wzór uźebrowania, – trwałe znakowanie prętów przez producenta, <i>Hanna Popko, Centrum Promocji Jakości Stali</i>	7 maja 2013	
Izolacje termiczne ścian zewnętrznych budynków wykonywane od wewnątrz – <i>Andrzej Wanat, firma Sto-Ispo</i>	23 maja 2013	
BRANŻA: OGÓLNOBUDOWLANA, SANITARNA		
Wykonywanie i zabezpieczanie wykopów pod budynki i instalacje podziemne: – problematyka głębokich wykopów, – przepisy, w tym BHP, normy i wytyczne w zakresie wykonywania i zabezpieczania wykopów, – rozpoznanie geotechniczne podłoża, – metody wykonywania wykopów, – rodzaje obudów głębokich wykopów, – sposoby posadawiania instalacji sanitarnych, elektrycznych i innych w wykopach ze słabą warstwą w podłożu, – wpływ wykopów na otaczające instalacje i obiekty kubaturowe, – zagrożenia i awarie. <i>Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska</i>	4 czerwca 2013	BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00

BRANŻA ELEKTRYCZNA			
<p>Aparatura rozdzielcza, projektowanie rozdzielnic nn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aparatura łączeniowa nn: Masterpacty, Compacty NSX, - oferta aparatury modułowej Acti 9, - selektywność i kaskadowość w sieci, - obudowy Prisma i Pragma, - oprogramowanie projektowe: Ekodial, Rapsody, nakładka Autocada, oferta LS. <p><i>Dariusz Boguń, Andrzej Łodziński, firma Schneider-Elektric</i></p>	25 kwietnia 2013	<p>BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>	
<p>Systemy grzewcze w budownictwie – projektowanie i budowa – <i>Michał Kołaciński, firma Danfoss</i></p>	14 maja 2013		
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA			
<p>Systemy wentylacyjne Aereco:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wentylacja pożarowa w budynkach, - wentylacja w budynkach mieszkalnych. <p><i>Tomasz Kulnianin, firma Aereco</i></p> <p>Stal zbrojeniowa o wysokiej ciągliwości ze znakiem EPSTAL.</p> <p>Dokumenty kontroli dla stali zbrojeniowej – przypadki i schematy ich fałszowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ciągliwość stali zbrojeniowej – definicja, - znaczenie ciągliwości stali zbrojeniowej w praktyce, - klasyfikacja stali zbrojeniowej wg PN-B-03264:2002 i Eurokodu 2, - wprowadzenie wyrobów budowlanych do obrotu wg ustawy o wyrobach budowlanych, - znak budowlany B, - problem podrabiania dokumentów kontroli, - rodzaje dokumentów kontroli, - wzór świadectwa odbioru, - w jaki sposób weryfikować dokumenty kontroli, - rozpoznanie gatunku stali poprzez wzór uźebrowania, - trwałe znakowanie prętów przez producenta, <p><i>Hanna Popko, Centrum Promocji Jakości Stali</i></p>	28 marca 2013	<p>CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00</p>	
<p>Izolacje termiczne ścian zewnętrznych budynków wykonywane od wewnątrz – <i>Andrzej Wanat, firma Sto-Ispo</i></p>	10 kwietnia 2013		
<p>Odpowiedzialność inwestora, projektanta, kosztorysanta za składowe dokumentacji przetargowej, zabezpieczenie interesu prawnego stron postępowania – <i>Maciej Sikorski, firma Orgbud-Serwis Poznań</i></p>	18 kwietnia 2013		
<p>Renowacja systemów dociepleń, wzmocnienia wielkiej płyty przed dociepleniem, elewacja idealna BOLIX (odporna na zabrudzenia, uszkodzenia mechaniczne, temperaturę, wodę, odrywanie) – <i>Paweł Gaciek, firma BOLIX</i></p>	6 maja 2013		
BRANŻA: OGÓLNOBUDOWLANA, SANITARNA			
<p>Wykonywanie i zabezpieczanie wykopów pod budynki i instalacje podziemne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - problematyka głębokich wykopów, - przepisy, w tym BHP, normy i wytyczne w zakresie wykonywania i zabezpieczania wykopów, - rozpoznanie geotechniczne podłoża, - metody wykonywania wykopów, - rodzaje obudów głębokich wykopów, - sposoby posadawiania instalacji sanitarnej, elektrycznych i innych w wykopach ze słabą warstwą w podłożu, - wpływ wykopów na otaczające instalacje i obiekty kubaturowe, - zagrożenia i awarie. <p><i>Piotr Jermolowicz, Politechnika Szczecińska</i></p>	6 czerwca 2013	<p>CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00</p>	
BRANŻA ELEKTRYCZNA			
<p>Aparatura rozdzielcza, projektowanie rozdzielnic nn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aparatura łączeniowa nn: Masterpacty, Compacty NSX, - oferta aparatury modułowej Acti 9, - selektywność i kaskadowość w sieci, - obudowy Prisma i Pragma, - oprogramowanie projektowe: Ekodial, Rapsody, nakładka Autocada, oferta LS. <p><i>Dariusz Boguń, Andrzej Łodziński, firma Schneider-Elektric</i></p>	26 kwietnia 2013		
<p>Systemy grzewcze w budownictwie – projektowanie i budowa – <i>Michał Kołaciński, firma Danfoss</i></p>	15 maja 2013		

BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Systemy wentylacyjne Aereco:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wentylacja pożarowa w budynkach, – wentylacja w budynkach mieszkalnych. <p><i>Tomasz Kulnianin, firma Aereco</i></p> <p>Stal zbrojeniowa o wysokiej ciągliwości ze znakiem EPSTAL.</p> <p>Dokumenty kontroli dla stali zbrojeniowej – przypadki i schematy ich fałszowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ciągliwość stali zbrojeniowej – definicja, – znaczenie ciągliwości stali zbrojeniowej w praktyce, – klasyfikacja stali zbrojeniowej wg PN-B-03264:2002 i Eurokodu 2, – wprowadzenie wyrobów budowlanych do obrotu wg ustawy o wyrobach budowlanych, – znak budowlany B, – problem podrabiania dokumentów kontroli, – rodzaje dokumentów kontroli, – wzór świadectwa odbioru, – w jaki sposób weryfikować dokumenty kontroli, – rozpoznanie gatunku stali poprzez wzór uźebrowania, – trwałe znakowanie prętów przez producenta, <p><i>Hanna Popko, Centrum Promocji Jakości Stali</i></p> <p>System izolacji termicznej nakrokwiowej Divodamm – <i>Przemysław Spych, firma Braas</i></p>	8 maja 2013	<p>ZAMOŚĆ</p> <p>LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00</p>
<p>Izolacje termiczne ścian zewnętrznych budynków wykonywane od wewnątrz – <i>Andrzej Wanat, firma Sto-Ispo</i></p>	9 kwietnia 2013	
<p>Odpowiedzialność inwestora, projektanta, kosztorysanta za składowe dokumentacji przetargowej, zabezpieczenie interesu prawnego stron postępowania – <i>Maciej Sikorski, firma Orgbud-Serwis Poznań</i></p>	16 kwietnia 2013	
<p>Renowacja systemów dociepleń, wzmocnienia wielkiej płyty przed dociepleniem, elewacja idealna BOLIX (odporna na zabrudzenia, uszkodzenia mechaniczne, temperaturę, wodę, odrywanie)</p> <p>– <i>Paweł Gaciek, firma BOLIX</i></p>	24 maja 2013	
BRANŻA: OGÓLNOBUDOWLANA, SANITARNA		
<p>Wykonywanie i zabezpieczanie wykopów pod budynki i instalacje podziemne:</p> <ul style="list-style-type: none"> – problematyka głębokich wykopów, – przepisy, w tym BHP, normy i wytyczne w zakresie wykonywania i zabezpieczania wykopów, – rozpoznanie geotechniczne podłoża, – metody wykonywania wykopów, – rodzaje obudów głębokich wykopów, – sposoby posadawiania instalacji sanitarnej, elektrycznych i innych w wykopach ze słabą warstwą w podłożu, – wpływ wykopów na otaczające instalacje i obiekty kubaturowe, – zagrożenia i awarie. <p><i>Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska</i></p>	5 czerwca 2013	<p>ZAMOŚĆ</p> <p>LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00</p>
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
<p>Systemy grzewcze w budownictwie – projektowanie i budowa – <i>Michał Kołaciński, firma Danfoss</i></p>	11 kwietnia 2013	<p>ZAMOŚĆ</p> <p>LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00</p>
<p>Aparatura rozdzielcza, projektowanie rozdzielnic nn:</p> <ul style="list-style-type: none"> – aparatura łączeniowa nn: Masterpacty, Compacty NSX, – oferta aparatury modułowej Acti 9, – selektywność i kaskadowość w sieci, – obudowy Prisma i Pragma, – oprogramowanie projektowe: Ekodial, Rapsody, nakładka Autocada, oferta LS. <p><i>Dariusz Boguń, Andrzej Łodziński, firma Schneider-Electric</i></p>	9 maja 2013	

Powyżej przedstawiamy harmonogram bezpłatnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w I półroczu 2013 roku. Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze potwierdzenie planowanego uczestnictwa w szkoleniach telefonicznie **81 534-78-17** lub e-mailem: **a.koralewski@lub.piib.org.pl**. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż.

Serdecznie zapraszamy.

Arkadiusz Koralewski

Główny specjalista ds. szkoleń LOIB

Otwarte zebranie ITS Polska Regionalnego Oddziału Lubelskiego

W dniu 29 stycznia 2013 r. odbyło się otwarte zebranie członków Regionalnego Oddziału Lubelskiego ITS Polska w Domu Nauczyciela w Lublinie. W zebraniu uczestniczyli członkowie, sympatycy ITS Polska oraz zaproszeni goście.

Tematyka zebrania obejmowała między innymi problemy związane z usprawnianiem organizacji ruchu w miastach, wzrostem jego bezpieczeństwa i sposobami nadzoru. Techniki rozwiązywania tych problemów zilustrowała relacja z seminarium, jakie odbyło się w Szczecinie z okazji uruchomienia Centrum Sterowania Ruchem w tym mieście, którą przedstawił dyrektor Regionalnego Oddziału Lubelskiego ITS Polska Jerzy Ekiert. Relacja wzbudziła duże zainteresowanie zebranych, gdyż aktualnie w Lublinie znajduje się w budowie podobne Centrum.

Drugim ważnym tematem budzącym duże zainteresowanie była przyszłość realizacji korytarza transportowego tzw. „Via Carpatia” (droga krajowa nr 19) w świetle aktualnej sytuacji prawnej powstałej w wyniku negatywnego głosowania w Komisji Transportu Unii Europejskiej, w ramach trwającej obecnie rewizji korytarzy transportowych TEN-T. Wsparcie UE otrzymał tylko odcinek Lublin – Rzeszów. Natomiast odcinki od granicy państwa do Rzeszowa oraz od Lublina do granicy z Litwą nie zostały tam ujęte co oznacza, że ich budowa może być odciążona aż do roku 2040.

Zgromadzeni udzielili poparcia i dali rekomendację członkom Regionalnego Oddziału Lubelskiego ITS Polska, do występowania

do polskich parlamentarzystów w Parlamencie Europejskim w sprawie wznowienia starań o współfinansowanie przez UE budowy trasy „Via Carpatia” na terenie Polski, jako szlaku międzynarodowego, wpisanego w sieć bazową TEN-T.

Na otwarte zebranie przybyli m.in. Anna Dembińska dyrektor organizacyjny ITS Polska, Jędrzej Jędrzejewski reprezentujący posła na Sejm RP Jacka Czerniaka, Marek Żmijan reprezentujący posła na Sejm RP Stanisława Żmijana oraz Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad, Eugeniusz Janicki przedstawiciel Urzędu Miasta Lublin, przedstawiciele Zarządu Dróg i Mostów w Lublinie wraz z naczelnikiem Wydziału Inżynierii Ruchu Andrzejem Bałabanem, Krzysztof Tajer prezes SITK RP Oddział w Lublinie oraz Jerzy Gryz prezes Stowarzyszenia Lubelszczyzna w Europie.

ITS Polska

Z nimi zbudujesz bezpiecznie...

Dnia 30 listopada 2012 roku pod honorowym patronatem Wojewody Lubelskiego w Sali Kolumnowej Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie Okręgowy Inspektorat Pracy zorganizował galę wieńczącą działalność promocyjno – prewencyjną w 2012 roku. Podczas imprezy nagrodzeni zostali m.in. laureaci konkursu „Buduj Bezpiecznie”.

W imprezie wzięli udział także zaproszeni goście, m.in. Stanisław Żmijan poseł na Sejm i Marzena Strok-Sadło doradca Wojewody Lubelskiego oraz przedstawiciele lokalnych władz z urzędów i instytucji państwowych, wojewódzkich i samorządowych, zarządów organizacji związków zawodowych i pracodawców oraz stowarzyszenie pracowników służby bhp.

Laureaci konkursu „Buduj bezpiecznie”

- III miejsce** Przebudowa Akademickiego Centrum Kultury UMCS „Chatka Żaka” w Lublinie realizowana przez SKANSKA S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Gen. Zajączka 9
- II miejsce** Realizacja zadania nr 1 przebudowy drogi ekspresowej S17 realizowana przez MOTA-ENGIL CENTRAL EUROPE S.A. z siedzibą w Krakowie, ul. Wadowicka 8W
- I miejsce** Budowa Portu Lotniczego Lublin w Świdniku realizowana przez Port Lotniczy Lublin S.A. z siedzibą w Lublinie, ul. Hempla 6

Dodatkowo komisja konkursowa przyznała 4 wyróżnienia dla:

1. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „BIALBUD” Sp. Jawna Stanisław Lewczuk, Czesław Niczyporuk z siedzibą w Białej Podlaskiej ul. Kopernika 12 za przebudowę i rozbudowę Zajazdu Wiejskiego w miejscowości Rogoźniczka.
2. Radzyńskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Radzynie Podlaskim przy ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 14 za budowy związane z termoizolacją budynków mieszkalnych wielorodzinnych.
3. SKANSKA S.A. z siedzibą w Warszawie ul. Gen. Zajączka 9 za budowę hali magazynowej z wiatą w Lubartowie.
4. Przedsiębiorstwa Usługowo-Produkcyjnego „RENOBUD” s.c. Antoni Bogusław Kuszmiruk & Bogdan Pawluk z siedzibą w Sitańcu za budowę budynku handlowo-usługowego w Zamościu przy ul. Piłsudskiego.

(Źródło: PIP OIP w Lublinie)

Wręczenie uprawnień budowlanych w LOIIB (II sesja egzaminacyjna 2012)

PORT LOTNICZY LUBLIN

OTWARTY

